الا ان اولیاء اللہ لا خوف علیھم ولا ھم یحزنون

کتاب موسومہ

# مجمع الکرامات

حضور قدوۃ السالکین زبدۃ العارفین تاج طریقت و محرم اسرار شریعت محی الدین والملّت حضرت سیّدنا و مولینا خواجہ مہر علیشاہ صاحب مدظلہ العالی گولڑہ شریف

مصنفہ

خاکپائے مہر قاضی محمد شفیع صاحب مرحوم ساکن [illegible] ضلع راولپنڈی

حسب فرمائش قاضی نور عالم کتب فروش [illegible] ضلع راولپنڈی

بار اوّل تعداد جلد ۱۰۰۰

قیمت [illegible]

لکشمی آرٹ سٹیم پریس راولپنڈی

پرنٹر

قاضی نور عالم [illegible] شائع کیا

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

## حمد باری تعالیٰ

حمد ہمیش خداوند تائیں جو مالک اسراراں ۔ کن فیکون کہیا جس ویلے پیدا ہوئے ہزاراں
پیدائش و دانت نہ کائی ویکھو ہر جائی ۔ آدم جن ملائک کولوں خالی جگہ نہ کائی
وحشی اتے شیطان پیدائش ہور درندے سارے ۔ رکھے رہی قدرت اندر خالق سرجنہارے
ہر شے نوں اوہ پالن والا رزق ہمیش دوایا ۔ صفت ثنا بیان نہ ہووے کیتوں آکھ سنائیں
بحر سمندر سارے یارو جیکر ہوون سیاہی ۔ درخت تمامی قلماں ہوون مدد نال الٰہی
آدم جن ملائک سارے لکھن نوں لگ جاون ۔ تیک قیامت لکھدے رہون عاجز ہو ہو جاون
یک ورقے لکھنے دا قادر نہ ہووے صفت ثنا پیاری ۔ عاجز صفت خدا دی اندر ہووے خلقت ساری
وچ ہوا اسماناں تائیں قدرت نال بنایا ۔ پانی اتے زمیناں تائیں باجھ ستون ٹھہرایا
آدم نال زمیناں تائیں خالق سوجھ بنایا ۔ سورج چن ستاریاں کولوں سوجھ اسمانی پایا
کارن پاک رسول محمدؐ سب پیدائش ہوئی ۔ سب کجھ اسدی خاطر ہویا خالی رہیا نہ کوئی

## در بیان ثنا سرور کائنات فخر موجودات رحمت عالمیان صفت آں بیان محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

لکھ صلوٰۃ سلام ہمیشاں سرور دو جہاناں ۔ ہور بھیجن میری طرفوں ربا آل اصحاب تماماں
چھوٹیاں وڈیاں سب اصحاباں لکھ سلام درود ۔ آل اصحاب تماماں تائیں میرا ایہہ مقصود
طٰہٰ تے یٰسین خداوند جس دی شان اتاری ۔ ہور نہیں کوئی ثانی اسدا اندر خلقت ساری
سب پیدائش اسدی خاطر کیتی سرجنہارے ۔ اوّل ما خلق اللہ نوری کہیا رسول پیارے صلی اللہ علیہ وسلم

واہ واہ شان رسول اللہ دا خالق آپ بنایا
دوست حبیب خدا دا پیارا شافع ساڈا آیا

صفت جناب رسول اللہ دی کون کیتے تھیں ہووے
وچ قرآن خداوند قادر موتی عدن پروے

ناقص علم تے کوتہ عقل ہیں اوہ محبوب الٰہی
خاطر پاک رسول اللہ دی ہووے ہوئی گمراہی

بادشاہ وچ دوہاں جہاناں عالی رتبے والا
بادشاہاں وہاں صفتاں کردے جہناں عقل اجالا

توڈی ذات کمینہ یارو میں وچ نہیں لیاقت
خاطر پاک رسول اللہ دی رہے ایمان سلامت

نال ایمان سلامت رہیا آخر دور چلائیں
حضرت پاک محمد والا پاک جمال کرائیں

حضرت پاک رسول اللہ دا ہو ہمیش کراتوں
امت وچ رسول اللہ دے قیامت روز رلاتوں

لکھاں لکھ صلوتاں آکھاں نالے لکھ سلاماں
ہووں پاک رسول اللہ تے آل اصحاب تماماں

## در مدح چار یار کبارؓ

چارے یار رسول اللہ دے جہڑے مرد حضوری
وچ قرآن چہ ہاندی خالق صفت کیتی ہے پوری

نال عنایت چوہاں یاراں دی ہوئی دین اقامت
یارب خاطر چوہاں یاراں دی رہے ایمان سلامت

اول حضرت ابوبکرؓ ہے صادق صدق تے والا
وچ درگاہ خداوند قادر جس دا شان نرالا

دوجا یار رسول اللہ دا حضرت عمرؓ سیانو
لگے پاک رسول اللہ دے عالی قدر پچھانو

تیجا یار رسول اللہ دا ذوالنورینؓ پیارا
جہڑا باجھ حساب عمل کرسی وچ بہشت اتارا

چوتھا یار رسول اللہ دا حضرت شاہ علیؓ ہے
جہڑا دین رسول اللہ دے وچ کامل مرد ولی ہے

حضرت پاک رسول محمد اس طرح فرمایا
انا مدینۃ العلوم وعلیٌّ بابہا وچ حدیثاں آیا

میں ہاں شہر علوم دا جانو شاہ علی دروازہ
یارب اسدیاں فیضاں تاہیں رکھیں ہمیشاں تازہ

چارے یار رسول اللہ دے چارے گوہر یکتا
دیکھو وچ صفت انہاندی ہرگز شک نہ آنو

یارب صفت انہاں دی ہر زباناں تھیں لکھا دے
اند تابع چوہاں یاراں دی رو دیوار چلانوں

حضرت حسن حسین شہزادے آل رسول الٰہی
لکھ صلوٰۃ سلام اسانتیں جنہاں بنے گمراہی

خاص غلام وچیند آیا بندہ میں سکیناں
یارب خاطر انہاں سبھناں ثابت رکھ یقیناں

ہے جو پاک رسول اللہ دی تابعدار تمامی
چھوٹے وڈے سب اصحاباں نے رکھ سلامی

## دربیان اوصاف صاحب حضرت جناب خواجہ سید مہر علیشاہ صاحب چشتی نظامی ادام اللہ برکاتہم

واہ واہ رتبہ پیر میرے دا عالی وچ جہاناں
ظاہر خلقت وچ دسیوے سیر کرے آسماناں

واہ واہ چشمہ فیض کرم دا سر چیاب نورانی
خالق کوئی نہ بیدا کیتا پیر میرے دا ثانی

جسم مبارک قدرت سیتی خالق آپ بنایا
شعلہ نور ازل تھیں لیکر اسدے وچ سمایا

جیوں خورشید بدل تھیں نکلے روشن کرے جہاناں
ایویں شعلہ پیر میرے دا زمیاں وچ آسماناں

جاں اوہ حجریوں باہر آون چند بدر آسمانی
تابش اکھاں ہون نہ جھلن واہ قدرت رحمانی

غل پیا جے پیر میرا اج زمیں آسماناں
غوث قطب اوتاد تمامی کردے آن سلاماں

جن انسان ملائک نوری جان کرن قربانی
حسن عجائب پیر میرے دا واہ قدرت رحمانی

ظاہر باطن علم تمامی کیتے رب عنایت
ہر ہر طرفوں خلقاں تائیں دسن راہ ہدایت

یا وردا اوہ ولی ہے پیارا جانے خلقت ساری
نال مریداں بہت عنایت کردے ہر ہر واری

لنگر وسدا شاہاں وانگوں ہر ہر خلقت کھاوے
جو جو کوئی طلب کریندا سو کجھ اتھوں پاوے

## احوال بیان نقل خواجہ خواجگان حضرت پیر فضل دین صاحب سکونت گولڑہ شریف ادام اللہ برکاتہم

خدمت خواجہ پیر صاحب جی میں گیا اک واری
اوہ دن بہت مبارک ہویا اندر عمر ساری

ہٹ گھڑیاں خدمت اندر بہت عنایت ہوئی
ظاہر باطن خدمت اندر ہوئی عدن پروئی

پچھے تھیں حجرے والا بند کیتا دروازہ
اندر ذکر خداوند عالم کردے دل نوں تازہ

دل میرے وچ شکل آئی تن بیں اتھوں ٹر کے
پیر فضل دی مجلس اندر آ بیٹھا ہیں مڑ کے

حضرت پیر فضل دین صاحب ایس طرح فرمایا
ایتھے تھیں اگے لنگر جنہاں ایس جاگہ پر لایا

ورد مبارک درفشانوں انہاں نے فرمایا
کتھے خاص مکان تیرا ہے کس مطلب نوں آیا

خاص جگہ مکان اپنے دی دسی پتہ نشانی
ہیں خادم خواجہ مہر علی شاہ دا جو بندہ یزدانی

انہاں کہیا بے شک ہے اوہ کامل مرد الٰہی
جے کوئی ملیا اسدے تائیں دور ہووے گمراہی

پیر فضل دین نقل کیتی ہے ایہوں پیش ہمارے
صائم رہے قدیم ہمیشاں خاص خدا دے پیارے

چانی روز جاں عمر نہاندی، مُن وچ زمانے
روز پیار قدیمی رہندے تاں اوہ وچ جہانے

مائی صاحب حضرت تائیں گھر اپنے تھیں جاکے
چھوڑن پیر فضل دی خدمت اندر اُنہاں جاکے

دودھ مائی دے پیون والی کوئی پرواہ نہ رکھن
غایت بول نہ ہر گز کردے فضل خدا دا تکن

ہر پہر گھڑی اوتھے جاون ضرب نوں لیاون
غایت بول کرن سو بیلے جاں وچ گھر دے آون

پاک وجود آلائش کولوں ہر یا ہمیش قدیمی
طفلیت وچ ذکر خدا دا کردے نال حلیمی

دوجے سالاں دی عمر پیاری جاں وچ دنیا ہوئی
مائی صاحب دودھ چھڑایا رہی پرواہ نہ کائی

خواجہ پیر فضل دین صاحب ایس طرح فرماہندے
بعد دو سالوں خدمت میری اندر حضرت رہندے

چار سالاں وچ عمر پیارے قدم مبارک پایا
تاں ہیں نال او بیٹے اُنہاں پاس اُستاد بہایا

بیٹا اپنا کوئی رکھیسی ہر گز وچ جہاناں
جے ہیں اپنے بچے اسیوں کریساں شاہ زماناں

سچے چاندی طبق ہزاراں ونڈی آن خیرات
تھوڑی مدت اندر ہوئے کامل وچ ہدایت

چھٹے مہینے اندر ہوئی حفظ کلام الٰہی۔
یا رب خاطر پیر صاحب دی دور ہووے گمراہی

چھیویں سال اندر فر پڑھیا نظم تے نثر تمامی
ستویں سال اندر پڑھیائی فقہ اصول گرامی

صرف تے نحو حاصل کیتے اٹھویں سال تمام
منطق تے حساب تمامی نوویں پڑھیا عام

تفسیر حدیث عقائد سارے اندر دسویں سال
مکابرہ علم مناظرہ پڑھیا اندر یارھویں سال

تحصیل ہوئی وچ دلی یارو اندر بارھویں سال
پاس ہوئے جد علم تمامی کیتے رب کمال

راتیں ذکر خدا دا کردے دن وچ علم پڑھاون
طالب ہر ہر طرفوں آون مطلب لے جاون

شریعت تے طریقت حاصل ہوئی حقیقت ہی
معرفت دا پردہ چایا اس خدا دے پیارے

ویہہ برساں دی عمر پیاری جاں وچ دنیا ہوئی
تاں پھیر عرش ولوں آئی مرشد پکڑاں کوئی

## دربیان مرشد گرفتن حضرت پیر صاحب خواجہ شمس الہدیٰ حضرت خواجہ مولوی شمس الدین سیالوی رحمۃ اللہ

مرشد پیر جنہے نے پھڑیا وچ سیال شریف
مولوی شمس الدین سیالی کامل مرد لطیف

شمس ہدایت والا ہویا اندر کل لوکائی
وچ اندھیرے چانن لائے ہر جا گئی روشنائی

عاشق ذات اللہ دا بندہ وچھڑیاں یاراں میلے
ہر کہندی اوہ یاری کروا ٹٹیاں الفتوں جوڑے

بن معدنا مشکل ورال جاوے کوئی سوالی
بیں جاناں بغداد پیوالا ہویا پیر دوبارے
کئی ہزاراں خلقت آوے حد حدود نہ کائی
واہ واہ پیر سیالاں والا ثانی جس نہ کوئی
بادشاہ سب سٹے زمیں تے ویکھ کے کرن سلامی
قطباں اندر رلی سیالا نو شاہ دی سرداری
حضرت پیر سیالانوالے جس نہیں ہے گل لایا
ہیبت زمیں آسماناں والے اسھنوں چاہو ساون
وہ بھی نظر کرن جو ہیوے خاص خداوے پیارے
حضرت پیر ہاں دو کتیا بیٹھے جا اٹھائیں
خواجہ پیر سیالانوالے حجرے اندر آہے
ہر ہک تائیں جاون لگا اندر ہر ہر جائی
نال شرم دست پیر صاحب نے نظر نہ اوپر کیتی
خواجہ پیر سیالانوالے جاں فرمٹھے بہاکے
اگوں خواجہ پیر سیالی اسطرح فرمائے
حضرت خواجہ پیر صاحب نے ایہہ جواب سنایا
مہر علی شاہ اسم ساڈا طالب جیہوں کرتا
خواجہ پیر سیالانوالے ایسطرح فرمایا
جو کجھ پیر اپنے تھیں ہوئی تینوں گل عنایت
مجھی وقت تساڈے تائیں لیساں اسیں بلا کے
رات پئی تاں لنگر اندر خلقت سب بلاون
حضرت خواجہ پیر صاحب تے دل وچ فکر دوڑایا
خواجہ پیر سیالانوالے ہیبت ولیندا پاون

مطلب سارے ہووے ہووں ہے نہ ہرگز خالی
اوتریاں تائیں بہتر دیوے رڑدی بیڑی تلے
جو کجھ کوئی طلب کرندا حاصل کردا سوئی
اگے کوئی نہ ہرگز ہویا اگوں کوئی نہ ہوئی
کامل پیر مکمل یار وا اندر خلق تماماں
لکھ ہزاراں طالب ہوئے نال خداوی یاری
پہلی واری اسیکے تائیں قطبا نوچ رلایا
ست زمین آسماناں اندر اسنوں سیر کراون
تخت عرش دی خبریں عرشاں تائیں پیر کراون سارے
خواہش ولسے اندر ہووی پہنچی وچ اٹھائیں
چن بدر چشوں بدر حجریوں باہر آئے
قدم مبارک چجنن لگی خلقت نال صفائی
ایہہ شوق وسیوچ ڈیڈا کھڑے رہیے سیتی
گولڑیانوالے حضرت صاحب تاں فرمیندے آکے
کتھے خاص مکان تساڈا کس مطلب ہیں آئے
گولڑہ شریف مکان ہے میرا اور راولپنڈی یوں آیا
ہور نہیں کوئی خواہش میری شوق دلیوچ دھرنا
واہ واہ خواجہ مہر علی شاہ اسم تساڈا آیا
آخروار تساڈے تائیں وساں گل ہدایت
جو کم امر خداوا ہوسی دساں حال سنا کے
جو کجھ کوئی طلب کرندا سو کجھ انتھوں پاون
ہے افسوس جے قادریاں اندر ایسا کوئی نہ پایا
فجر ہوئی تاں پیر صاحب نوں خدمت وچ بلاون

سب طریقے داخل کرنا جیتوں حکم حضوروں
چشتیہ نظامیہ بہشتیہ طریقہ پیر میرے و آیا
تاں فر خواجہ پیر صاحب نے کیتی عرض دو بستے
حضرت خواجہ پیر صاحب دا دست مبارک پھڑ کے
اُسی وقت رسول اللہ دی مجلس اندر جا کے
اگوں شاہ سیالی تائیں حضرت نے فرمایا
حضرت خواجہ پیر صاحب دی ہوگئی منظوری
ترن مہینے خدمت اندر اتھے عمر گذاری
اُتھن چیت یک سید یارو طالب ہو کن آیا
گھر ہیر نے کشمیر دے اندر کہندا مرو ربانی
خواجہ پیر سیالا نوالے اس طرح فرماون
ہک خلیفہ لیکے اُسنوں حجرے طرف سدایا
کہندا حضرت اسدے تائیں کرو مرید سیالی
حضرت خواجہ پیر صاحب نوں جاں ایہہ حکم سنایا
نال شرم دے پانی ہویا خاص وجود مبارک
یا حضرتا میں جاندا مسکاں اتے ایہہ بھار بھاری
تاں فر حضرت شاہ سیالی پکڑن دست والے
پاک جناب رسول اللہ نے اسطرح فرمایا
اسیوقت جناب اساڈی وچ ہوئی منظوری
حضرت خواجہ پیر صاحب نوں آیا جوش والے
حضرت پیر سیالاں والے اسطرح فرمایا
پیر صاحب نے سر پر تکیا آیا حکم حضوروں
رخصت ہوکے مرشد کولوں حضرت صاحب آئے

چشتی قادری نے سہروردی نقشبندی فضل غفوروں
چوہاں اندر داخل کرنا امر میتوں فرمایا
چشتی اندر داخل کریو میتوں ربدے پیچھے
وچ جناب رسول اللہ دے سونپنا حضرت کر کے
حضرت خواجہ پیر صاحب وا دتا ہتھ پھڑ کے
بہت مبارک ہووے تینوں جس تھیا ایہہ سوغاتا
وچ جناب رسول اللہ دے آس ہوئی سب پوری
پچھے اُستھیں حضرت صاحب گھر ول کرن تیاری
حضرت کردے مریداں نوں اس نے حال سنایا
صفت تساڈی سنکے حضرت آیا وچ مکانی
جس حجرے وچ پیر صاحب سے اُتھے اوس لیجاون
اگے خواجہ پیر صاحب دے جا کے اُس بہایا
کردے حکم تساڈے تائیں دین دنیدے والی
اسنوں تسیں مرید بناؤ طالب ہو ون آیا
اگے اپنے پیر صاحب دے کردے عرض تبارک
اتنی طاقت میتوں نائیں قدر نہیں کوئی میرا
خدمت وچ رسول اللہ دے سونپن وچ وارثی
ترن مہینے اگے اُنہاں ہتھ تساں پکڑایا
مدد نال خداوند قادر آس ہوئی سب پوری
عرش مجید تے تخت ثریٰ تک کیتا سیر سپاہیے
کرو مرید تساڈے تائیں حکم حضوروں آیا
مرید کیتا اس سید تائیں چھڑا یا دوہ دل
تھوڑے لگے خلقت وچوں کئی مرید بنائے

جاں اُچ حضرت پیر سیالی دو جیوڑی جاوَن
کیوں تُسیں کرو اندیشہ دل وچ امر ستانوں آیا
بیاشی سبھ مریداں وچوں کل خلیفے ہوئے
اوّل خواجہ حیدر علی شاہ جیہڑا مرد حضوری
جلالپور رشد ہدایت مکاں اُنہاں نا حضرت نے فرمایا
خواجہ حیدر علی شاہ سید جیہڑوں سب تھیں پیارا
حضرت خواجہ پیر سیالی اسطرح فرمایا
ایہہ گل ریکھے پیر صاحب جی جیہنے نال لگاوَن
خواجہ پیر سیالاں والے اسطرح فرمایا
شمشی اوہدا تساڈے تائیں جو کجھ ہوئی عنایت
قبول کیتی فر پیر صاحب نے سب عنایت کی
حضرت پیر کوں رخصت کیتا دِتی سب ہدایت
حضرت خواجہ پیر صاحب جاں رخصت ہو کر آئے
علم تمامی باطن والا کھل گیا ہک واری
تاں فر حضرت پیر سیالی دنیا فانی چھوڑن

تاں فر حضرت شاہ سیالی اُنہاں نوں فرماوَن
کرو مرید خلائق تائیں حکم نبی فرمایا
سبھناں وچوں شرف تساں نوں اوّل آخر دِتے
وچ خلیفیاں سبھناں اوّل اُسدی ہے منظوری
کامل اکمل خلقاں وچوں مرد حضوری آیا
اوّل سبھناں کولوں یاروَوہ خلیفہ پکارا
آخر سب خلیفیاں اندر بزرگ تند بنایا
جو خلیفہ اسر تمامی اُنہاں نوں سمجھاوَن
پیر سلیمانؒ تونسوی کولوں جو ہیتوں ہتھ آیا
کرو قبول اساڈے کولوں آخر وار ہدایت
فیضی چشمہ جاری کیتا ہویا پیر سبّھی
فضل جہاں تے رب کریندا سب کوئی کرے عنایت
جھیجے بھینے اندر اُہناں سب عجوبے پائے
ظاہر باطن روشن ہویا فیضی چشمہ جاری
دار فنا تھیں رخصت ہو کے دار بقا نوں لوٹن

## دربیان رخصت جناب فیض مآب خواجہ عین الیقین مولینا شمس الدینؒ از دار فنا سوئے دار بقا

موت نہ ہرگز چھوڑے یارو کوئی وچ جہاں دے
وچ حدیث رسول الٰہی سچ ایہہ فرمایا
آدم شیث ادریس پیغمبر نوح کیتے نی ڈیرے
شاہ مصر دا کتھے رہیا یوسف ماہ کنعانی
پاک رسول محمد سرور والی دو جہاناں
چار یار رسول اللہ دے حسن حسین دو بھائی

رونق باغاں دی کد رہندی اندر باد خزانے
جو جمیا سو مرسی آخر حکم نبی دا آیا
ابراہیم خلیل الٰہی موسےٰ عیسےٰ جھیڑے
کتھے ہے سلیمان پیغمبر چھوڑی دنیا فانی
تنبو اُتے قناتاں لایاں اُتے لامکاناں
غوث الاعظم پیر ہوری بھی چلے نال صفائی

حضرت پیر سیالی تائیں وقت نزع جد آیا    چھوٹی وڈی خلقت تائیں حضرت نے بلوایا
چھوٹی وڈی خلقت تائیں اگلے دن سدوا کے    سبھناں تائیں طالب کیتا راہ ہدایت پا کے
حضرت صاحبزادیاں تائیں اسطرح فرماون    خاص وظیفیاں پیریاں تائیں پیر صاحب بٹھاون
حضرت صاحبزادیاں تائیں وصیت ایہہ سنا کے    خواجہ احمد دین صاحب نفیس گدی تے بہا کے
کلمہ خاص رسول احمد دا پڑھدے پاک زبانوں    آخر حضرت رخصت ہو کے ٹر گئے ایس جہانوں
اَلْمَوْتُ جِسْرٌ یُوْصِلُ الْحَبِیْبَ اِلَی الْحَبِیْبِ آخر ویلے آیا    اِنَّا لِلّٰہِ وَاِنَّا اِلَیْہِ رَاجِعُوْنَ ولیدیوچ لکھایا
ایس مکانوں رخصت ہو کے قدم مبارک چاون    اُتے لامکانے جا کے خیمہ اپنا لاون
ہے افسوس جہانوں یارو دور ہوئی روشنائی    مشرق مغرب خلقت روئے کر کے حال دہائی
شمس جہانوں غائب ہویا چڑھیا عرشیں جا کے    کہہ اناقاصد لوکاں یارو خبر لیا دے جا کے
چھوٹے وڈے کل خلیفے رووَن کر کے زاری    تابوت شریف نوں دفن کریندے تاں فیر آخر واری
اوہ وظیفے حضرت والے سارے طلب کریندے    صاحبزادے سبھناں تائیں تاں فراگوں کہندے
ایہہ وظیفے پیر صاحب دی ہوئی امانت پیاری    حضرت پیر سیالاں والے آکھیا آخر واری
اوہ وظیفے پیر صاحب دے جہاں اوہ تھیں پڑھ لاون    رو رو حضرت انہاں تائیں نال وکیلاون
حالت خواجہ پیر صاحب نوں ہوئی سخت بیماری    شاہ سیالی رحمت کیتی جان ویکھی لاچاری
صبر تسلی دل وچ پکڑو آکھیا پیر سیالی    الصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْجَنَّۃِ رب رکھے خوشحالی
صبر تسلی دل وچ آئی تاں کجھ حضرت تائیں    روضہ پاک بناون لگے پچھے حضرت سائیں
سونے چاندی دیاں لا کے روضہ پاک بناون    سنگ مرمر دے دو دروازے اندر اُسدے لاون
واہ وا روضہ پاک مبارک جیہڑا کوئی جاوے    جو کجھ مطلب دین دنی دا خاص جناب وں پاوے
گولڑیاں والے پیر صاحب دا ہن میں حال سناواں    ظاہر تھوڑا حال سناواں باطن بھید نہ پاواں

## بیان احوال خیر مآل جناب فیض مآب جہان پناہ حضرت خواجہ سید مہر علیشاہ صاحب سلمہ اللہ

حضرت صاحب سفر کیتا جد کل خلیفے آئے    دیو وظیفے سانوں تائیں سبھناں حال سنائے
خواجہ احمد دین صاحب نے اگوں سی فرمایا    پیر صاحب ہیں مالک انہاں حضرت نے فرمایا

سب وظیفے پیر صاحب نوں سوپ دتے اس ویلے
مطلب دنیا دین تمامی انہاں دے رب میلے

حضرت خواجہ پیر صاحب نے دِتّی عنایت بھاری
خواجہ پیر سیالا لا نواسے کیتی آخر واری

اوتھے رہ کے پیر اپنے دے بچہ وِچ عمر گذاری
آخر طرف وطن پیارے کیتی آپ تیاری

وچ مکان اپنے دے پہنچے کر کے گریہ زاری
راہیں وچ آرام نہ آوے بہت ہوئی لاچاری

نال غماں دے حضرت صاحب گھر تھیں رخصت ہوئے
اندر شہر لاہور پیارے قدم مبارک دھوئے

داتا گنج بخش صاحب دے روضے اندر جاون
اوتھے جا دروازے رہندے عجز نیاز مناون

تن مہینے چلہ گذارن اوس جگہ وچ بھائی
مقصد سارے پورے ہوئے حاصل ہوئی صفائی

## در بیان چلہ گذاشتن حضرت خواجہ پیر صاحب بر روضہ حضرت بابا فرید شکر گنج رحمۃ اللہ علیہ

بابا شیخ شکر دی خدمت انہاں چلہ کمایا
باطن دے اسراراں دا مقصد سارا پایا

بابا صاحب حضرت اُتے کرن عنایت بھاری
تخت شری تھیں بخشاں تکبیر کرامن جاری

تن مہینے چلہ گذارن اس جگہ وچ بھائی
مقصد سارے پورے ہوئے حاصل ہوئی صفائی

بابا شیخ شکر جی صاحب روضے تھیں فرمایا
خواجہ مہر علی شاہ سائیں مقصد سارا پایا

رخصت شیخ شکر تھیں ہو کے حضرت گھر ول آئے
غوث قطب اوتاد تمامی اللہ آن نوائے

بابا شیخ شکر جی صاحب پاک تخت دے والی
مطلب پیر جیہے کرنے تینوں فضل جمالی

جو پاوے دروازے تیرے گذر گیا اک واری
صغیرے کبیرے اندر بخشے دے رب باری

اس عاجز نوں تکیہ تیرا حضرت کرو عنایت
حب خدا دی بخشو مینوں تاں رب کرے ہدایت

جو دروازے تیرے اندر لنگھ گیا اک واری
اُس نوں آتش کدی نہ ساڑے نال حکم رب باری

پیر ہوراں اس دروازے جا کے چلہ کمایا
فضل خدا دا اس جا تھیں انہاں نوں ہتھ آیا

قرب ربانی حاصل کر کے تاں تھیں گھر آئے
لکھاں ہزاراں ہو عجوبے انہاں نظری آئے

اوتھیں پہنچ کرن دی کیتی آپ تیاری
خواجہ معین الدین صاحب دے بچہ وِچ عمر گذاری

## رفتن حضرت پیر قبلہ جہانیاں صاحب رح حج بیت اللہ شریف معہ خواجہ معین الدین اجمیری

اس جاگہ وچ وس روز انداجا کر چلہ کیتا
خواجہ مہر علیشاہ صاحب تیری ہے منظوری
تاں فر حضرت رخصت ہوکے حج کرن نوں چلن
وچ جہاز سمندر والے قدم مبارک پایا
خاص بیت اللہ والی کرو ہمت وساتھ نبھائی
حضرت صاحب اسدے اگے ہوئے آپ جوابی
ایہ قبول اساڈے اندر ایہہ خیال پھلیرا
دو جیواری حضرت اگے کرے جواب الالی
اس عالم دا اگے قصہ تینوں دستاں بھائی
اوہ جہاز سمندر والا جاں فر باہر آیا
جاں اس جنگل اندر حضرت قدم مبارک پایا
جے کوئی حاجی اتھے جاوے لیندا اسی حصول
جھڑ آ کھے اسدے تائیں میرے پاس نہ مالی
حضرت خواجہ پیر صاحب جہاں پہنچے اسدے پاس
حضرت صاحب اس جاگہ وچ قدم مبارک پایا
اتے تخت سنہری اسدی بہن برابر جاگے
حیرت نال شہزادہ پچھے کون کوئی ایہہ آیا
دہشت اسدی سخت دیکھ کے کمبیا ہے اِل امرا
لوکاں کہیا ایہہ شہزادہ آل رسول الٰہی
نال فر تختوں اٹھ شہزادہ ہویا عزت سلامی
حضرت مقبول رخصت ہوکے اٹھ شتابی ٹر دے

ہاں فرزند مطہر وچوں خواجہ نے فرمایا
بیت اللہ وچ حج گذاروآں موسیٰ شب رہی
بیت اللہ دے رستے اندر بہت عجب باون
ہک عالم وچ اس جنگل دے حضرت نظری آیا
بیت اللہ جیہی جگہ نہ کوئی کہندا مرد بابائی
بیت اللہ جیہی ہور نہ جاہاں اےہ ایہہ حکم وہابی
جاہاں مدینے جیہی نہ کوئی جتھے نبی وسیرا
آخر اسدا کجھ نہ ہنیا کیتیاں قیل مقالاں
بیت اللہ وچ اس نے جا کے کیتی حال وہائی
حضرت صاحب ایسی جہازوں قدم مبارک چایا
تخت سنہری شاہزادے دا اگے نظری آیا
چوتھا حصہ اُسدے کولوں کرو آپ حصول
وست قرآن لوادے اسنوں پچھے ہور نہ حال
اوہ شتہ آوندا پچھے آیا جانو نال قیاس
اول اس شہزادے تائیں نال سلام بلایا
لشکر سب سلامی ہویا حضرت اگے آ کے
بیٹھا آن برابر پیرے ہور سلام بلایا
ہے ایہہ ولی مکمل کوئی جسدا شان اچیرا
سید ولی مکمل ایہہ اصلوں شاہنشاہی
قدم مبارک چمے اسنے کر کے عجز نیاز ہی
سنے شہزادے لشکر سارا رخصت کر کے ٹر دے

بیت اللہ وچ حضرت صاحب قدم مبارک پایا — شوق الٰہی سچا اندر حضرت غالب آیا
احکام تمامی حج کرن دے پورے کیتے سارے — آخر طرف حج پڑھندی ہوئے رجوع پیارے
جاں او مج حج ادا کر بیٹھے خلقت کئی ہزاراں — کل احکام شریعت والے کہن بیان اسراراں
قصہ سن ایہہ عالم والا ساں تینوں بھائی — اگے سفتی صاحب جی نے کیتی خال وڈیائی
یا حضرت اک شخص نہاں نہیں کرے وصال مدینہ — بیت اللہ تھیں بہتر ہے اوہ کہندا مرد نگینہ
سفتی صاحب منبر تے کرن آواز ادھیرا — کون مدینہ تائیں جانے اندر نظر ودھیرا
حضرت اُٹھکے عرض گذاری کہندے ایہہ سکین — مدینہ شریف زیادہ وسے تیرے وچ یقین
سفتی صاحب حضرت اگے کرن سوال ودھ پیارے — کون دلیل تساڈی ہے گی کرو بیان پیارے
تاں پھر حضرت پیر صاحب نے کھول بیان سنایا — محمد نوں نہ پیدا کردا حکم خدا فرمایا
پیدا زمیں آسمان نہ ہوندا ہو پیدائش ساری — خاطر اسدی سب کجھ ہویا ناں حکم رب باری
اَوَّلُ مَا خَلَقَ اللّٰہُ نُوْرِیْ حضرت کرن بیاناں — ایہہ بیت اللہ خاطر اسدی ولوح کرو دھیاناں
تخت تیری تھیں عرشاں تیکر جو کجھ ہویا اسارا — خاطر پاک رسول اسدی کیتا رب نیارا
حیات نبی رسول اسدے نوں جانے خلقت بھاری — جہڑا منکر اس تھیں ہویا آخر کار خواری
قدم مبارک پاک رسولی جس جا حکم ہویا — درجے کئی بیت اللہ کولوں بہتر بہو کھلویا
حضرت خواجہ پیر صاحب نے ہو جواب سنائے — کم علم کوئی عقل ہیں دانش وچ نہ آئے
سفتی صاحب تکے سارے ولدے اندر لاں — وہ جیہڑی حضرت اگے عجز نیاز سناون

## مضمون دیگر

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حمد تمام خدا نے نوں اوہ وڈا بے پرواہ — جو کجھ چاہے سو کرے بادشاہاں دا شاہ
بعد درود رسول نوں آکھاں لکھ کروڑ — آل اصحاب رسول نوں فیر آکھاں ہتھ جوڑ
قصہ حضرت پیر دا رہندا دسے سنا — حضرت خواجہ پیر نوں گھر ول گئے پہنچا
سفتی صاحب سمجھیا ہے ایہہ عالیشان — اگے خواجہ پیر دے عرضی آکھے آن

میرا اک سوال ہے سُنیو نام خدا
حضرت صاحب آکھیا ہو گیا منظور
کراں جہانی تساں دی جیکر کرو قبول
پیر صاحب اس عرض نوں کیتا چا منظور
مفتی صاحب انہاں نوں دتا اک مکان
ماڑی اک عجائب شکل میں دیاں سُنا
سقف نرالے اوسدے آہے بہت بلند
اندر تجے سقف دے بستر دین وچھا
کھانے ہر ہر قسم دے رکھے آن عجوب
تھوڑا جیہا اسنھیں حضرت کھانا کھا
مفتی صاحب انہاں نوں خدمت کرن مشغول
اندر پندرہ ۱۵ روز دے خادم بیٹھے کُل
کل امیر وزیر بھی سید عالم جہان
قدم مبارک آپ دے چمن ہو دلشاد
شوق مدینے جان دا دل وچ ہویا آن
وچ مدینے شہر دے داخل ہوئے آر
روضے مطہر پاک دی کرن زیارت آن
دوجے روز رسول دی ہوئی زیارت خاص
خواجہ حسن حسینؑ بھی دین زیارت آن
حضرت خواجہ پیر نوں ہویا جوش کمال
اک مہینہ اس جا کردے آپ سکونت
کل مراد خدائے نے دتی وچ جہان
گذر گیا اک ماہ جاں رخصت دین رسول

کرو قبول جے اوسنوں تاں میں دیاں سنا
مفتی صاحب عرض تاں کیتی پیش حضور
منوں میری عرض نوں لے بیجے مقبول
مفتی صاحب نال تاں ٹرے اُٹھ ضرور
ہرگز اُسدی صفت بھی ہوندی نہیں بیان
سنگ مرمر دی اُسدی آہی سب بنا
خاطر خواجہ پیر دی کراں مکان پسند
اوہ دریائی چھیندے آہی بہت صفا
گوشت حلوا انڈے جو ہوون مرغوب
ہور تمامی ونڈ کے دیوَن نام خدا
آخر پندرہ ۱۵ روز تک کرن مکان قبول
قدم مبارک چھڈدے ہرگز ہول نہ بھُل
آکے اندر تابع ہویا سب جہان
اللہ اپنے فضل تھیں دتی سب مراد
طرف مدینے جاوندے حضرت نال تران
نفل دوگانہ شکر دا کردے جلد ادا
شکر خدا دا آکھدے نالے پڑھن قرآن
سب اصحاب کبار دی نال خدا دی آس
ملدی خلق ہزار سی حضرت [illegible] آن
اندر اسدے جوش دے بیٹھے بہت نہال
اندر ہر ہر روز دے زیارت ہوندی ثبوت
ہر ہر وچ مکان دے کر [illegible] آن
حضرت خواجہ پیر نوں المدد مقبول

## رخصت شدن حضرت پیر بحکم جناب رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم از دہلی بجانب مکان خود

### و تیار کردن مکان دیگر برائے وظائف

اُنھوں رخصت ہوئیکے بیت لعد وچ آء
اوتے ہوئے رب دے ذکرے عجز دعار

اُنھوں رخصت ہوئیکے گھر دل آئے جان
مطلب دنیا دین دے منگے رب سیان

خواجہ قطب الدین دے روضہ اندر آء
ہفتہ ہک گذاریا کیتی عجز دعار

اُنھوں رخصت ہوئیکے گھر وچ آئے جان
پروے گھوڑے رب دے باطن والے نان

کیتا ہک مکان سی حضرت آپ تیار
پڑھن وظائف واسطے ہویا سی اظہار

بنی ہک دیوار ہے دو گز اچی جان
ستائی گز ہے اوسدا ہک ہک پکّہ جان

چارے گوشے اوسدے ہینگے چلے بنار
ہک زمین اندروں بھی چلہ اُنہاں وچ آر

اُس چلّے وچ آپ سی کردے یاد خدا
دو ترجھے سال اندر اوسدے جسدن گئے وار

## نقل از ملا محمد صاحب آمدن جناب غوث الثقلین در مکان حضرت خواجہ پیر مہر علیشاہ صاحب

### مسند آرائے گولڑہ شریف

ملاں محمد ہک نالے نقل کیتی اس طورے
سُن توں اسدی نقل نوں نال ولیدے غورے

اوہ قدیمی آپ دا رہندا خدمتگار
اتے اسدی جان تے ہوئے فضل غفار

اللہ اپنے فضل نصیب رکھے اس نگاہ
ولی مکمل مرد ہے وڈا عالی جاہ

اُس کہیا ہک روز میں بیٹھا باہر وار
حضرت صاحب اس جا کرنے یاد غفار

باراں بجے رات دے گذر گئے جاں یار
غوث الاعظم پیر تاں آئے ہو اسوار

اوہ سواری دیکھ کے ہویا میں بیہوش
دل میرے وچ آیا ڈاہڈا جوش خروش

حضرت خواجہ پیر نے پھڑیا جا لگام
قدم مبارک چمدے نالے کرن سلام

غوث الاعظم پیر نے پھڑیا ہتھ شتاب
دست مبارک پکڑ کے کیتا ایہہ خطاب

سُن پیرت گودندا ہے تیں پر فضل کمال
قادری طریقے طرف کیوں کیتا نہیں خیال

رستہ اپنا چھڈ کے پھڑیا ہے جا ہور
خیال دلیدا دستاں کھڑیا ہے ایہہ طور

پیر صاحب ہتھ جوڑ کے کیتی ایہہ گفتار
سُنیوں حالت اُسدی لے میری سرکار

نال جو رہندا باپ دا پتر مالک ہو
باہجوں اپنے پت دے دوجا لے نہ کو

کہن پتر اوسنوں کہڑ لیاوے ہور
اکثر اپنے مال تے قابض ہے ہر طور

اگے آپ دانا ہو پیرے دانشمند
جو فرمان زبان تھیں میں نوں اوہ پسند

غوث الاعظم پیر نے جاں سنی ایہہ بات
گھوڑے اُتوں لہہ پیا سید عالی ذات

سینے نال لگاوندے خواجہ حضرت پیر
ریش مبارک پشت تے پھیرن ہتھ کثیر

ہے کوئی پردہ رہ ہوندا کھل گیا سی سب
غوث الاعظم پیر نے تاں فرمایا جب

طریقہ قادری تے سہروردی ہور نقشبندی جان
ہے مختاری تد تنوں ساریاں اندر جان

ہر ہک وچ طریقے جا کرو تلقین
ہوئی عنایت اساں تھیں سمجھو نال یقین

غوث الاعظم پیر تھیں ہوئی عنایت جان
مشرق مغرب خلق نوں دین ہدایت آن

شفقت حضرت پیر تے ہوئی بہت زیاد
اوڑک حضرت پیر دی ہوئی سب مراد

پیچھے وچ مکان دے کر دے آپ سکوت
ہور مکان بناوندے شروع کیتے تابوت

انگلی ڈونگری وچ ہے لنگر خانہ خوب
گردے ہور مکان بھی بہت ہوئے مرغوب

خواجہ فضل دین نے لوڑی دار بقا
پیر پیرے نوں سد کے سونپن گدی جا

دنیا فانی چھوڑ کے جاندے دار بقا
جو جیا سو مریگا سمجھو حال صفا

آخر وزری اُنہاں نے فیضی چشمہ جان
پیر پیرے نوں سونپیا دل دے اندر آن

ہک حکایت ہور بھی دستاں تینوں یار
نال خداوند کرم دے جتے ہوئے اظہار

## حکایت خواجہ خواجگان حضرت خواجہ پیر میاں فضل الدین صاحب کلیامی رحمۃ اللہ علیہ

ہک دن مجلس وچ آ بیٹھا ہک جوان
سیس نوایا اوس نے قدماں اُتے آن

حضرت باذوکر کے دیپوں جلد اُٹھا
بعد سلاموں آکھیا اس نے ایہہ پیغام
خواجہ فضل الدین ہے پیر میرے دا نام
پیر فضلدیں آکھیا بابا شیخ فرید
نفس کشی وچ اُنہاں دا ثانی کوئی نہ ہور
ایک سَو وِیہ سال عمر گذری وچ جہان
کانواں لاں واسطے گوشت سٹن کٹ
جتی سٹی اوہ مردے کردی خلق سلام
باراں بجے رات دے کردے ذکر خدا
اچن چیتی ہو گیا آن عجائب رنگ
طرفہ اُسے حال دی ہویا ہیں رجوع
واہ شباش مردوں جدا عالی شان
واہ شباش آکھیا پیر میرے تن وار
واہ واکس نوں آکھیا اے مختار رسول
مہر علی شاہ پیر نوں دیکھیا مرد خدا
فجری جیہوں سُندے کیتا ایہہ فرمان
جا کے میر طرف تھیں اول کہو سلام
پھلینہ دا ایہہ بجرہ کہانواں اسیں ہمیش
ایہہ اساڈی طرف تھیں تحفہ ملیا آن
پیر فضل شاہ آکھیا میری ایہہ خوراک
زبان مبارک پاک تھیں نالے ایہہ فرمان
پیر پیغمبر اولیا کوئی نہ رہیا سول
ایہہ دار فنا تھیں ٹر انگار ہندی تھوڑی

نالے اُسنوں آکھدے اپنا حال سُنا
پیر میرے نے آکھیا حضرت تساں سلام
لہندے چڑھدے خلق سب نیویں کرسلام
نفس کشی وچ اُنہاں نے کیتی جان شہید
جس دا اندر خلق دے اُٹھیا ڈاہڈا شور
ہرگز کدی آرام نہ کیتا اُنہاں کسے زمان
اُتے اپنے بدن دے کرن عذاب گھٹ
دارو ہے ہر مرض دا پاون صحت جذام
ہیں ساں اندر خدمتی بیٹھا نال صفا
حالت ویکھ عجائبا ہو گیا ہیں دنگ
زبان مبارک پاک تھیں کرن کلام شروع
اندر گوورسول دے ملیا جس مکان
پرتے جان اُس حال تھیں عرض کیتی میں یاں
دین جواب کلام دا اندر دے مقبول
اندر گوورسول دے جس نوں ملدی جا
خدمت خواجہ پیر دی ہو توں جلد رواں
وانی اندروں ونیوندی مینوں کُل تمام
موٹا مٹھا خوب ہے آکھیں اے درویش
آکھو خواجہ پیر نوں آپ ہمیشہ کھان
کھاؤ ہمیشہ اسنوں اے صاحب افلاک
دنیا تے جو آ گیا آخر ہو یا ویران
آخر دار فناہ تھیں ٹر گئے ہو ملول
دار بقا نوں چلاں گے آئے آخر ویر

جنازہ پیر انسان نے پڑھنا ہوگ ضرور — ہرگز اندر اسدے کرنا نہیں قصور
تحفہ اساڈی طرف تھیں ایہہ مَن کر قبول — آخر واری نشاں یوں ہویا ایہہ حصول
بسم اللہ کر پیر جی پکڑن خوشدل ہو — ہوئی خواجہ پیر نوں ظاہر باطن لو
حصہ نور خدا نشید ارشاہ کلیامی چا — دِتا خواجہ پیر نوں باجرہ نام رکھا
اس حصے تھیں ہو گئے پیر صاحب دلشاد — اسد اپنے فضل تھیں دتی سب مراد
کہندے جیکر زندگی ہوئی وچ جہان — پڑہاں جنازہ جا کے آخروار سیان
دنیا فانی چھوڑنی جاں ہوئی منظور — سدن خواجہ پیر نوں آخروار ضرور
جنازہ خواجہ پیر نے پڑھیا آخروار — فاتحہ پڑھن درود بھی آخر جاندیوار
گئے جہانوں کوچ کر پیر فضل کلیامی — فاتحہ آکھن آنہاندی پیر فقیر تمامی
حالت خواجہ پیر دی رہندی کراں بیان — خاطر خواجہ پیر دی فضل کرے رحمان
دنیا آخر جس تے ہووے فضل غفار — ہر کوئی واری اُسدی کردا نال پیار

## مضمون دیگر

### فیض یافتہ حضرت خواجہ پیر سید مہر علیشاہ صاحب مدہ آرا گولڑہ شریف

جس جس طرف پیر میرے نے قدم مبارک کھڑیا — چشمہ فیض ربانی کولوں دست مبارک پھڑیا
بحر فضلدا جاری ہویا جانے کُل لوکائی — تخت نشینی تھیں ہوشاں تیکر حاصل ہوئی صفائی
کوئی نشانی پیر میرے دا اندر دوہاں جہاناں — ہرگز کوئی نہ اگے ہویا ایسا شاہ زماناں
جندے اُتے رب نبی دی ہوئی عنایت بھاری — اول پیر پیالا نوالے کیتی ہے دلداری
خواجہ پیر فضلدین سائیں والی دوہاں جہاناں — جنی ستی سی مرد الٰہی نالے شاہ زماناں
دُتے پیر میرے دے ہویا سارا کم فضلدا — دِتی خاص حکومت اپنی بنیا شاہ عدل دا
تیجا باپ اپنے تھیں ہوئی ہور عنایت بھاری — چوتھا پیر فضلشاہ سائیں جس کلیام سنواری
خواجہ پیر فضل شاہ سائیں لقب نہاند آیا — نفس کشی وچ ثانی جسدا دوجا کوئی نہ پایا

وچ جناب رسول اللہ دے کامل مرد حضوری
ہر یک نفس اوہ مدد کردے آس ہوئی سب بھری

لکھ ہزار سوالی آون نالے لنگر جاری
کامل صحت جذامی پاون نالے کل آزاری

انہاں سبھناں کولوں ہویا ظاہر فضل بتیرا
باجھوں خواجہ پیر چشتی دے کوئی غمخوار نہ میرا

ظاہر باطن پیر میرے دا روشن جیوں نورانی
چن تے بدر شمس ہووے ویکھ شکل یزدانی

باطن اندر جنہاں ولیاں کیتی بخشش بھاری
اول خواجہ غوث الاعظم کیتی ہے ولداری

دوجا داتا گنج بخش ہے وچ لاہورے سائیں
تیجا بہت پیار کرندا شیخ شکر اُس تائیں

خواجہ قطب الدین تھیں ہوئی ہور عنایت بھاری
خواجہ معین الدین صاحب نے کیتی ہے ولداری

واہ وا رتبہ پیر میرے دا عالی رب بنایا
جس جا مسند پیر میرا ہے اوہ مکان سوایا

ظاہر باطن علم تمامی بخشیا ہے رب باری
عجیب غریب مکان بنائے فیضی چشمہ جاری

حضرت خواجہ پیر صاحب تھیں لوڑاں ہو دیداری
باجھوں خواجہ پیر صاحب دے کون کرے ولداری

## در بیان مکان جناب فیض مآب پیر جہانی غوث ربانی حضرت خواجہ پیر مہر علی شاہ صاحب

### مسند آرائے گولڑہ شریف دامت فیوضہم

چلیا لنگر والی ڈیوڑھی اندر لنگر خانہ آیا
کوٹھے تن تے چھپر ہک اسدے وچ بنایا

دکھن والی طرف اسدا ہک دروازہ آیا
گنبد ہک روپہری اُسدے اوپر خاص بنایا

اگے خلقت اس دروازیوں اندر باہر جاون
ہن بھی اندر وار دن حضرت اُسنوں بند کراون

اگے اُسدے صفو عجائب حضرت نے بنوایا
بہت بلند مکان عجائب گرد اُسدے آیا

لہندے چڑھدے کوٹھڑیاں دو اندر نے دروازے
جیکوئی اندر وڑدا جھلکے روح ہو جاون تازے

لہندی کوٹھڑی اندر بجائی غلہ ہے سرکاری
چڑھدی کوٹھڑی آپ ہمیشہ کردے یاد غفاری

دکھن طرف اُسدی بار چھوٹا ہے دروازہ
جیکوئی جاوے اندر اُسدے روح ہو جاوے تازہ

اس دروازیوں حضرت صاحب اندر باہر جاون
اندر دا دروازہ کھولن لوگ دیدار اٹھاون

اندر دے دروازیوں جاکے خلقت فیض اُٹھاوے
جیکوئی جا سلام کریندا پرتا پچھے مڑ آوے

گنبد دا دروازہ جھڑ اندروں بند کرایا
باہر اُسدے طاق عجائب نقشیدار لوایا

چاہ تے مصری اندر اُسدے ہور عجائب چیزاں
لیف تلایاں اندر اُسدے جانو نال تمیزاں

چڑھدی طرفوں نیویں پاسے خانے چار بنائے
ڈیہڑی یک اُنہاندے چڑھدے پاسے نال لوائے

دکھن طرف ڈیہڑی کولوں خانے ہوئے دو
لہندی طرف اُنہاں حجرے ہوئے تنگ کو

ڈیہڑی دا دروازہ ہویا چڑھدی طرفے راس
اسدے اندر لنگر ورتے نال ہجی دی آس

دو کوٹھے وراگے اُسدے کیتے راس بنار
دکھن ہیں دروازے اُنہاں وکھیں اندر آ

چڑھدی طرفے کھوہدی جانو طرف قطب دی یار
بارہ اندری یک روڑی کارن ہوئی ہے اظہار

لہندے پاسے ڈیہڑی دے ہے وڈا گورستان
بوٹے رنگا رنگ عجائب ویکھے سب جہان

چالی قدم ہے صحنوں اگے مسجد ہوئی بنار
کیتی خواجہ پیر صاحب نے چاندی وانگ صفا

## مضمون دیگر

## صفت مسجد و حوض و چاہ حضرت قطب زماں خواجہ خواجگان جناب حضرت خواجہ پیر سید مہر علی شاہ صاحب مسند آرائے گولڑہ شریف

سولاں گز ہیں لمبے اسدے چارے پکے جان
واہ وا کاریگراں نے کیتا عجب سامان

مسجد خوب بنائی گئی ہے وانگوں اقصے جان
بہت منقش ہوئی ہے ثانی ہور نہ آن

اسدی وانگ تعمیر بی وچ ہندستاں ہو
ویکھی وچ زمین نہ ہے ہرگز ہور نہ کو

بہت منقش بنی ہے ۱ وانگ سفید
ایہہ تعمیر زمین وچ ہوئی جہیڑی ہے ناپید

وچ ہندستاں ہووسی ایسی کوئی بناء
واہ وا کاری گراں نے چاڑھی خوب صفا

دو پاسے ہیں اسدے کڑیاں اندر وار
چھت کڑیاں وچ اسدے لگیاں ہیں چمکار

تھم ہیں وچ اسدے وڈی بہت بلند
ویکھیں جیہڑی آدمی ہو جاوے خورسند

چادر چھت ہے اسدا بنیا خوب پسار
نقش عجائب اوسدے اندر نے اظہار

عاقل اندر اسدے ہو جاوے حیران
بن مثال نہ اسدی ویکھ ہووے نادان

ہک گھڑی وچ اوسدے ہے گی قیمت وار
چھ پڑیاں وچ اسدے ظاہر خوب بنار
اندر چھپویں پڑی دے چھبہ ہے ہک خوب
اوہ لالٹیناں جان تھن تاریاں وانگ صفا
آسے پاسے جانتوں اوہ لالٹیناں خوب
ہتاریا نوانگوں اوہ ہین خوبی وچ صفا
ڈوور وازے اندروں مسجد لگے خوب
آسے پاسے اُسدے دریاں وڈے مرغوب
ہوئے وچ مسیت دے دو محراب بناہ
نال وڈیاں دروازیاں لگے وو دو طاق ۔
ماں والا اسنوں جے کرہارے ہنجھ
ظاہر ہین پونسارے اندر دو محراب
شکل تمامی اُنہاندی وچوں نظری آہ
منبر ہین وچ اُنہانسے اندر باہر دتو ۔
دروازے پنج پونسار لنوں لگے چھ بندار
مسجد اندر نقش نے وڈے عجائب ہور
سرخ سیاہ سفید ہے نیلم وار نگ جان
ایسی وچ جہانسے عمارت کوئی نہ ہور
واہ واہ خواجہ پیر دی مسجد خوب بناہ
قیمت ایس دیار دی آکھاں تینوں خوب
قیمت جو معمار دی اسدا نہیں شمار
چھ منارے اسدے اُچے خوب بلند
ڈوہنے بچھے لگے چھائے نے ویکھو نال نگاہ

دو رجے اندر صفحے دے رکھی ہے وچکار
ہک ہک اندر پڑی دے پنج لالٹیناں آر
خاص بدپھری شکل تھیں بنیا اوہ مرغوب
چھبہ وچ خورشید دے وانگوں نظری آہ
چھبہ اندر اُنہانسے لگا ہے مرغوب
بیچ بدر وچکار تھیں چھبہ نظری آر
چاندی لال جواہروں اوہ ہوئے مرغوب
لگے طاق عجائبا اُنہاں اندر خوب
کیتے کاریگراں نے اُنڈے وانگ صفا
صفت اُنہاندی ملک نے کر دیتے وچ افلاک
ہک سماہیت نال دی ولی نہ رہندی کجھ
بہت صفائی اُنہاندی حسن تیرے جہاب
ریشم وانگوں نرم ہین آرسی وانگ صفا
باہجوں اقصٰے مسجدے ثانی ہور نہ کو
اُنہاں کاریگراں نے نقش کیتے وچکار
آدم جن ملائکاں اندر آیا شور
چاندی سونے سرخ دے بھتے نقش پچھان
آدم جن ملائکاں اندر اُٹھیا شور
کُل دیار ہے اوسدے اندر لگا آر
ڈیڑھ ہزار روپیہ ہے لگا سن مرغوب
دس ہزار روپیہ تک بعضے کرن شمار
دوروں نظری آونیسے جو نگر کوہ الوند
وچوں نظری آندی صفت پاک دلاں

وچ منارے اُنہاں دے چھوٹی ہور بنار
واہ وا کاریگراں نے کیتی خوب بنا
اتھے کاریگراں نے نقش بنائے خوب
دوروں نظری آوندے اوہ منارے یار
صفت اُسدی کی آکھیاں ہیں بند غار آن
وڈا صحن جو اوسدا پکی سب دیوار
دیاں دو پو ننسار لوں دکھن قطب سیان
دو پاسے ہو صحن دے اندر داخل ہون
دکھن پورب طرف نوں پوڑیاں نی مرغوب
ایتھوں داخل ہووندا ہر کوئی مسجد وچ
واہ وا مسجد خوب ہے واہ اسدا معمار
خواجہ حضرت پیر دے سب خدائی کم
اگے مسجد پاک دے حوض بنایا خوب
پتھر پکا اُسنوں لگا اندر وار ہو
ہیٹھوں اسدی کھلی ہوئی ایتاں نال
چھ گزاں تک ہووسی اسدی خاص عمیق
صحن مسجد دے وچ ہے بچے پاسے نال
ہے قطب دی طرف نوں بنیا بہت عجیب
اگے اسدے چاہ ہے وڈا عجائب ہور
اوہ بھی حضرت پیر نے کیتا اس پوچان
پڑھیا ہے اوہ زمیں تھیں او چاتی گز جان
سوہنی بہت عجائبا چاندیوا انگ صفا
تن گزاں تک اُسدی خاص بلندی پا

اُبھتری ہیں پر چ مدو دے جانے آپ خدا
خاطر خواجہ پیر دی سُن ہیں ویاں سُنا
ویکھن سیتی خلق دے اندر آہا مرغوب
اُچی بہت عجائبا دے سب دیوار
کوئی مثال نہ اوسدی ہرگز وچ جہان
اتاں اندر صحن دے لگیاں نی وچکار
وچ دروزے اُنہاں نوں لگے وچ جان
حضرت صاحب اوس جا سوتی مدن پرو
سنگ مرمر دیو انگ اوہ بہت عجائب خوب
خوشی ہمیشہ اوسنوں کدی نہ ہووے پنج
ثانی کوئی نہ جسدا ہویا وچ سنسار
اسدا اپنے فضل تھیں دتے سول نہ غم
سنگ مرمر دیو انگ ہے سب بنا مرغوب
چونا لایا اوسنوں پکی سب دیوار
نہ دروہ سب پاسیوں جانو نال خیال
حوض کوثر دیو انگ ہے قدرت لا شریک
کروی وضو خلق سب اس جا کر و خیال
اسٹھیں نفع اُٹھاوندا کل امیر غریب
جس تھیں پانی اوسنوں کرکے آوے زور
باراں گز زمین دے اندر ڈونگا جان
پکی سب دیوار ہے چونے نال سیان
دس منارے اُسدے اوپر ہیں بنار
ہیں اوہ بہت عجائبا سوہنے چونے دار

چھپر اوپر اُنہاں دے بنیا بہت عجیب / اوپر اسدے رہوندے جنہاں ہوگ نصیب
جوڑا لگا اوس وچ بہت عجائب سنگ / وانگ بہشتی نہر دے لگا ہویا رنگ
شہر تمامی اسنتھیں پانی ہووے یار / مشرق مغرب آوندی خلقت کئی ہزار
ٹھنڈا مٹھا خوب ہے آرسی وانگ صفا / مٹھا مصری وانگ ہے پیوے کوئی آزما
جو کوئی پیوے ایک دن سکدا رہے ہمیش / پیون سارے اوہنوں غنی اتے درویش
نالی پکی اُسدی ہیگی بہت صفاء / بوند نہ باہر جاوندی بلکہ ہک ہوا
اس نالی تھیں جاوندا پانی اندر حوض / خلقت کل جہان دی کردی ساری حوض
وہرت خانے چار اوسدے اگے پاسے یا / اوپر انہاں حوض ہیں بنے عجائب چار
اٹاں چونے نال ہیں پکی سب دیوار / ٹوٹیاں لگیاں انہاں تھوں ہر ہک اوپر یار
دکھن طرف اوسدی دو منارے یار / چرخی لائی اُنہاں پر حضرت نال پیار
نہاون کارن خلق جاں اندر اسدے جان / ٹوٹی اُسدی پکڑ کے ہتھاں نال بان
بابھجن گرمے کوزیاں متصد ہوون گل / ہوندی کوئی تکلیف نہ ہر جاگہہ غل
وقت نماز آوندی خلقت کئی ہزار / وہرت خانیاں وچ آ کے کرن استنجا یار
بہار پھیرے حوض دے وضو کردے کن / کردے یاد خدا نوں مسجد اندر آن
اندر صحن مسیت دے آکر صفاں بنان / ڈیڑھ ہزار ہے آدمی اس وچ مٹدا آن
اندر موقعہ عرس دے کیتا اساں شمار / نال جماعت آدمی کھلتا ڈیڑھ ہزار
اتنا گیلا صحن ہے اندر دو نویں چھوڑ / فرش بندی سب اوسدی کیتی اٹاں جوڑ
خواجہ حضرت پیر دے سامنے عجب مکان / لہندے چڑہدے خلق سب نیوں نیوں کرے سلام
سنت وچ مکان دے پڑہدے خواجہ پیر / نال جماعت فرض نوں پڑہدے بدر منیر
مولوی صاحب آن کے آپ جماعت کران / حضرت خواجہ پیر جی کدے نماز پڑھان
اپنے وچ مکان دے سنتاں پڑہدے آن / باہجھ جماعت کدی نہ کرن نماز ادا

اگے مسجد پاک دے لگا باغ عجوب
ہر کوئی میوہ کھانوندا جو کسی مطلوب

## صفت باغ حضرت خواجہ پیر سید مہر علیشاہ صاحب مسند آرائے گولڑہ شریف

انب انار پھنگ ہیں اس وچ لگے آن
آڑو چھوٹے وڈے ہین نالے ہین انگور
پھل گلاب رویلدے چنبہ جائی یار
کابل تے قندہار دے لگے پھول عجیب
قدہ اندازے ہیلدے جیکر کوئی ہو۔
دکھن پورب چاہ دے دونویں باغ عجیب
مولی۔ گاجر ہور بھیں اسدے وچ لوان
میتھی پالک جانتھل ہور ولایتی ساگ
لنگر اندر ہوندا سب ایہہ خرچ بیان
مرچاں تھوم پیاز بھیں مولی گاجر جان
مالی خاطر ایسجا بنیا خاص مکان
پچھے ایس مکان دے خلقت آون جان
پانی پوندا حوض دا نالی وچوں آن۔
خلقت کل جہان دی اتھوں پیون آپ
اگے جگڑن کھوہ دے واہد عجائب ڈٹو۔
وارو واری اُنہاںنوں جگڑن لگے آن
کالا ابر گاہک ہے چِٹا بر گا۔ ڈٹو۔
قد بلندی بہت ہے موٹے خوب پسند
قیمت اُنہاں دو ماندی کرے جیکوئی شمار
پانی پیون خاطری حوض بنایا خوب
ٹوٹیاں تن اس حوض نوں لگیاں نے وچکار

میوے ہر ہر قسم دے مالی لاون آن
میوا ہر ہر قسم دا اوتھے ہے ضرور
ہور جو ہر ہر قسم دے لگے پھول ہزار
نام نشان نہ اُنہاں دا جانے کوئی غریب
اس جاگہہ تھیں آلو ندی اُنہاں دی خوشبو
کھاون کھانا اُنہاں تھیں کل امیر غریب
توری ہر ہر قسم دی پیدا ہوندی جان
بینگن مرچاں سرخ تھیں خلقت نوں ہے بھاگ
باہجوں لنگر ہور بھی کدی کداہیں کھان
لنگر خاطر ایسو حضرت آپ لوان
دکھن طرف کھوہ دے ویکھو نال دھیان
اگے حوض عجائبا ٹوٹیاں دو پچھان
وچوں ایسے حوض دے پانی خلق لیجان
اتھوں پانی پی کے جانون وچ جناب
دُنیا اندر جیہا نداثانی ہور نہ کو۔
پانی باغ پلاوندے پیوے ہور جہان
سو جنے بہت عجائبا ثانی ہور نہ کو
دیکھن سیتی اُنہاںنوں دل ہووے خورسند
دو سے چالی نقد تھیں ہتھ نہ آون یار
مشرق مغرب خلق دا ہویا اوہ مقبول
پانی شہر لیجاوندے پیوے خلق ہزار

صفت ثنا مکان دی ہوندی نہیں بیان
واہ واہ خوب مکان ہیں پکی سب بنار
واں اس مکان تھیں جان اتے ہو رہال
بیت اللہ دے وانگ ہے گرد اسدا گل
خاص مدینہ پاک دے وانگوں گل بناد
ایتھوں طاقت سخندی ہر گز ناہیں ہول
ایسا کوئی جہان تے ہویا نہ انسان
اصل اُچّی ذات ہے سید قدر بلند
وو وچا خواجہ پیر ہے سید بزرگوار
او پر ولیاں ساریاں جسدا قدم شریف
چوڑوں قطب بنا وندا جھیڑا وچ جہان
لکھ ہزار کراماتاں کہیڑا کرے شمار
سائل کوئی آن کے جے کھلے دربار
دِتا اللہ او سنوں ایڈا شان عظیم
یارویں جسدے نام دی ہوئی ہے مشہور
آل اولاد ہے اوسدی حضرت خواجہ پیر
ظاہر اندر علم دے ثانی کوئی نہ ہور
واہ واہ کامل مرد ہے جسدا عالی شان
اندر نفی اثبات دے جاں ہوون مشغول
ہو جدا وجود سب کروے ذکر خدا
حضرت خواجہ پیر دا ہویا شان عظیم
مشرق مغرب آوندی خلقت کئی ہزار
بخشش اتے عنائیاں کہیڑا کرے بیان

عقل فکر انسان دا اِتھے رہے حیران
بیضے وانگ سفید نے چینی وانگ صفا
روشن گرد ادبیں دا دیکھو نال خیال
یارو اس مکان دا مشرق مغرب غل
ہے بیت المعمور دے وانگوں سب صفا
برکت خواجہ پیر دی ہوئی مراد حصول
جسنوں اتنے مرتبے دِتے نے رحمان
وو ہتھرے پاک رسول دے فاطمۃ الزہرہ کے دلبند
عبدالقادر نام ہے جسدا وچ سنسار
سائل اس دربار دے کل امیر ضعیف
بیڑا ڈوبیا تاریا بارہیں برس سیان
چودہاں جسدے نام دا خلق کرن اظہار
مطلب پورے ہووندے حکمت رب غفار
جو کجھ کہن زبان تھیں کر دا رب رحیم
او تریاں کر دا ہو ترے حکمت رب غفور
ظاہر باطن علم وچ ہوئے بدر منیر
باطن وچ ملکوت دے اُٹھیا ڈاہڈا شور
اندر سٹّھ آسمان دے کردے ملک بیان
تڑے ہے سٹّھ وجود تھیں ہو جاون معمول
قدرت پاک عجائبا بولن صفت ثنار
دانُرو ہے ہر مرضدا دانشمند حکیم
مطلب پورے ہووندے آوے نہ شمار
اوس جا گہہ حیران ہے عقل وہم انسان

جیکر کسے بیمار نوں ہووے درد کمال
خواجہ حضرت پیر دے جو آیا دربار
ٹوٹے ہووے سخت دل ڈبیا وچ گناہ
جیکوں وچ دربار دے جاوے نال نیاز
اندر رات سیاہ دے کہن آواز بلند
ہوندا اس آواز تھیں ہر کسے مفہوم
ڈنگر تے حیوان سب کلمہ کرن بیان
ہر ہر طرفوں آوندا نفی اثبات آواز
بعضے اللہ ہو دا ذکر کماون خوب
بہت درود شریف دا ذکر کماون یار
یا حیّ یا قیوم تھیں بعضے پان مراد
جو کجھ امر حضور تھیں ہووے کسے بیشک
اس عاجز بیمار دا حضرت آپ طبیب
علم نہیں وچ مول ہے عقلوں ہاں کوتاہ
عمل نہ کیتا مول ہے چنگا وچ جہان
ٹوٹے ہیں وچ عیب ہیں لکھ کروڑ ہزار
ٹوٹے مینوں چہ خدمتوں ہووے بہت درنگ
خوب عجائب نیک ہے پیر میرے دی جان
ہویا خواجہ پیر دا بہت بلند قدر
بہانویں وچ گناہ دے ہوئے کوئی حیران
رہندا کوئی گناہ نہ نال فضل پیر دانی
دو جیوداری اوسنوں قطباں نال ملان
ایسا کوئی نہ ڈٹھیا وچ جہان فقیر

نال عنایت پیر دی ہووے تُرت نہال
کل صغیر کبیر یوں دے نجات غفار
نال عنایت پیر دے دیوے بخش الٰہ
کلمہ دا ہر حرف تھیں آوے پیا آواز
شیطاں دور ہو جاوندا کھولن لگے کد بند
گاہ درخت زناتاں کلمہ پڑھن ہجوم
مرغ پرندے جانور وحشی اتے انسان
کوئی پچھیں اثبات تھیں کردا پیا نیاز
پڑھے ذکر خدا دا جو کسے مطلوب
کوئی نہ باہجوں ذکر دے رہندا وچ سرکار
بعضے ہوری اسم تھیں ہو جاون دلشاد
اوہو اسم کماوندے اسوچ ناہیں شک
نال دعائی پیر دے زیارت ہوئی نصیب
خاطر خواجہ پیر دی کرتوں فضل الٰہ
باہجوں فضل خدا دیے نہ کوئی شان گمان
میرے حضرت پیر جی آپ ہوون غمخوار
خواجہ حضرت پیر جی کدی نہ ہوون تنگ
ثانی کوئی نہ ہووسی ہرگز وچ جہان
اللہ قائم رکھے توں تائیں روز حشر
خواجہ حضرت پیر جاں نظر کرم فرمان
نظر سکے تھیں ہووندا مادرزاد جوان
تیجی واری مرتبہ غوثاں نال ہو جان
جسنوں اپڑے مرتبے وچ صغیر کبیر

خواجہ حضرت پیر ہے نور و نور بنار
گندم گونہ رنگ ہے پیر پیرے دا جان
ستہا ہے مہتاب دے وانگوں نظری آر
اکھیں شرم و حیا دے کہاں عجائب زور
شرم تمام جہاندا اتھاں اندر رجان
زبان مبارک پاک تھیں نکلے ذکر خدا
اللہ ھو پکار دے جاں دم اندر جا ر
زبان مبارک پاک تھیں پڑھن درود ہمیش
نک وارا ندر دیکھا وندا جیوں کھنداں تلوار
ہر ہر واریں ہوندا اتھوں نور ظہور
جسم مبارک پاک بھی سارا نور و نور
جس جا گہہ وچ آوندا قدم مبارک پاک
خواجہ حضرت پیر دی کون کرے تعریف
بخششندی اک کھان ہے رحمت وا دریا
قدم مبارک آوندا جس جا نال کرم
خاص رسول کریم جی ہور اصحاب کبار
اکثر وچ مکان دے مجلس آن کرن ۔
اس مجلس نوں دیکھیا خلقت بھتی وار
سواری پاک رسول دی ہور اصحاب کبار
جا فرماندر گشندے بیہندے آپ حضور
اندر گور رسول دے پیر پیرے نوں جا
پیر پیرے دا مرتبہ کیتا رب بلند
خواجہ حضرت پیر دا ہویا عالی جاہ

سوہنی شکل عجائبا اکھیں وچ حیا
جُسّہ سارا نور تھیں کیتا ہے سبحان
ہر ہر واری آوندا اتھوں نور شفاء
جنہاں تائیں دیکھ کے کردے عاشق شور
جن انسان ملائکاں جان کرن قربان
صلوٰۃ رسول کریم تے پڑھدے صفت ثنا
ہُو لیاون مغز تھیں جاں دم باہر آر
کرن سلاماں آن کے غنی اتے درویش
ریش مبارک پاک تھیں نور ہووے اظہار
جیونکر شعلہ ماریا موسےٰ نبی کوہ طور
کیتا اللہ پاک نے شفقت نال ظہور
اس جاگہہ دا مرتبہ جاوے نال افلاک
ہویا نور رسول تھیں سارا جسم شریف
قلب مبارک فیض تھیں کیتا اس خدا
غیرت ویندی اوہ ہے تائیں باغ ارم
غوث الاعظم پیر ہے خلقت دا سردار
خاطر خواجہ پیر دی کئی لوک ترن
انہاں تائیں فضل تھیں دِتا بخش ستار
غوث الاعظم پیر بھی آون کرن شمار
مجلس خاص بناوندے وچ بیت المعمور
ویں مقرب رب دے جانوں نال صفاء
پاک رسولکریم نے کیتے ہیں پسند
آپ رسولکریم ہے جیندی پشت پناہ

جسد اس جناب وچ ہویا عالیشان — شافع اُس دربار تے جان کیتی قربان
حضرت خواجہ پیر دا جو ہے اسم شریف — اُتے لوح محفوظ تے لکھیا رب لطیف

## صفت جناب فیضمآب قدوۃ السالکین زبدۃ العارفین چشمۂ فیض جناب پناہ حضرت خواجہ پیر

## سید مہر علی شاہ صاحب مسند آرائے گولڑہ شریف دامت برکاتہم

خواجہ مہر علی شاہ سائیں اسم مبارک پایا — عالی ہمت سخی بہادر نام تسا دا آیا
حلم مروت تے دلداری جھے ہدایت آئی — رہے ریاضت خلقاں اندر تس تھیں پیر بھائی
علمیں علمیت ظاہر باطن بخشی ہے رب باری — لاکھوں لطف خداوند یار و نال امر غفاری
یقین کرے جو دیکھے روز قیامت تائیں — بادشاہی دا لقب جہاناں وچ اوہدا میرے سائیں
جس تے نظر کرم دی رکھو رہسی خوشیاں کردا — خوشی ہمیشہ تازی اُسنوں اندر دنیا زر دا
جس تے نظر قہر دی پاوے ہے اوہ غضب الٰہی — ہک گھڑی وچ پیچ اسدیوں ہتے قہر الٰہی
یا حضرت جے تکیہ تیرا اس عاجز دے تائیں — باجھوں نظر کرم تیری دی اوٹ پناہ کوئی نائیں
توڑے لگے گناہاں اندر رہیا ہائیں غرقاباں — منہ کالا سر ننگا ہو کے ڈھٹھا وچ جناباں
حضرت خواجہ پیر میرا ہے کامل ولی الٰہی — جان کراں قربان اینہاں توں دور ہووے گمراہی
جیکر کسے کمینے تائیں ویکھن نظر اٹھا کے — ہک نظر تھیں عاجز تائیں دیون شاہ بنا کے
نظر کرم دی کھیں سایاں نال فضل غفاری — کلمہ طیب دلوں نہ بھلے آخر مردی واری
کلمہ طیب دلوں زبانوں ورد ہمیش کرائیں — کلمے پاک رسول اللہ تے آخر وار چلائیں
صلوٰۃ سلام رسول اللہ تے ورد ہمیشاں کریئے — لا الٰہ الا اللہ محمد رسول اللہ خاص زبانوں کہیئے

## مضمون دیگر

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

کر بسم اللہ تینوں کراں ہمیشہ یاد — برکت اُسدے نام دی تھیوے سب مراد

بہت درود رسول نوں نالے ہور سلام
انہے پاک رسول دے آل اصحاب تمام

بعد درود سلام دے دیواں حال سنا
جونکر راوی آکھیا میرے اگے آ

راوی مینوں اسطرح دتا خاص بیان
خواجہ حضرت پیر تھیں جان کراں قربان

خواجہ حضرت پیر نوں فیضی علم سبحان -
کوئی نہ ثانی جنہاں دا اندر دوئے جہان

ہوگئی نو سال دی جسدن عمر عزیز
باہر جاندے شہر تھیں ہکدن نال تمیز

یک بڈھے نوں ویکھیا بیٹھا باہر وار
بہت صلوٰۃ سلام دا کردا سا تکرار

رات آئی شب قدر دی گذر گیا یک پہر
کردا ذکر خدا دا اندر اپنی لہر

بڈھا اٹھوں اٹھکے آیا حضرت پاس
اندر اپنی گود دے چاڑے نال قیاس

کہندا حضرت پیر نوں میرا نام خضر
حکم مینوں تعلیم دا کریو دور خطر

ظاہر باطن علم دا دتا سب نشان
برخورداری تدہ دی ہوسی وچ جہان

ہسن جاوے جس طرف نوں ہوسی نور ظہور
جاری چشمہ فیض دا ہوویگا بھرپور

ہویا ایہہ وجود ہے بحر علم دا جان
ہوسی اس وجود تھیں روشن سب جہان

تیرا ایہہ وجود ہے بحر سمندر فیض
اس تھیں لکھاں ہووسن جاری چشمے فیض

ایہہ گل کہکے خضر نے سینے نال لگا
خواجہ حضرت پیر دی وتی آس پچا

حضرت خواجہ خضر بھی رخصت ہویا جان
پیر صاحب فرماوندے اپنے وچ مکان

جس جا گہہ وچ آپ نے دھریا قدم شریف
فیض اٹھایا انہاں نے حکمت رب لطیف

کوئی عالم آپ دا ثانی نہ ہویا جان
اگوں کوئی نہ ہووسی ہرگز وچ جہان

## بیان یک عالم کہ از بمبئی آمدہ بود حکایت دیگر برائے بحث آخر طالب شدہ رفت

ہک حکایت ہور ہے دساں تینوں یار
عالم سی ہک آیا اندر اس دربار

بمبئی ادھاٹھے وچ سی اسدا خاص مکان
بحث نہ کوئی اوس تھیں کردا وچ جہان

دلی اتے لاہور وچ پھریا ہر ہر جا
اسدے نال سوال بھی کیتا کسے نہ سا

وچ مکان شریف دے آیا واہو واہ
بہت جواب سوال بھی کیتے نال رضا

حضرت کتی جواب بھی دیون نال سوال — ہفتہ تک گذاریا اس نے اسے حال
اندر مجلس آکھیا اس عالم ہک روز — خواجہ خضر ایہہ شخص ہے یار دوین افروز
یا ایہہ آپے خضر ہے یا خواجہ خضر اس یار — جیہنوں اندر عقل دے ہویا ہے اظہار
ایسا کوئی انسان نہ ہویا وچ زمان — اندر جسدے قلب دے علم تمام جہان
روشن شعلہ نور دا کیتا ربّ غفور — ظاہر باطن علم سب کیتا رب ظہور
ایہہ گل کہکے اس نے بیعت کیتی جان — قدم مبارک چم کے جان کیتی قربان
خدمت اندر پیر دے رہیا ہفتہ ہور — گیا اپنے وطن نوں آخر کر کے زور
اندر ہر ہر سال دے آوے وچ مکان — خادم حضرت پیر دا ہویا وچ جہان
خادم حضرت پیر دے لکھ کروڑاں یار — خاک قدم سرکار دے بندہ ہے اظہار
محمد شفیع یتیم نوں رب کرے مسرور — خاطر خواہ پیر دی ختم ہوون سب دور
عالم فاضل متقی سیّد لکھ ہزار — نذراں نے سر تے کے ہوون شکر گذار
عاماں دا کوئی انت نہ جہڑے خادم ہور — اندر خشکی تری دے اٹھیا سارے شور
خواجہ حضرت پیر ہیں سب دی پشت پناہ — قیامت تیکر اوہناں نوں رکھے رب نگاہ
خواجہ حضرت پیر جی میں عاجز نادان — نفس اتے شیطان نے کیتا بہت حیران
نال عنایت اپنی ایہہ دور کریو رد . — اتے کلمے پاک دے رکھو میری حد
کرامت حضرت پیر دی کون کرے تحریر — باہجوں انت شمار دے بندہ بہت ظہیر
ہک کرامت ہور ہیں دساں تینوں یار — اندر عمر جوان دے ہوئی ہے اظہار

## کرامت حضرت خواجہ پیر صاحب روشن ضمیر سلمہ اللہ

حضرت خواجہ پیر نوں شوق دلیچ آر — جاون خاطر سیر دی جا پہنچے دریا
اُتے ہک براق دے ہوئے آپ سوار — خادم خواجہ پیر دے نال ٹرے ہک یار
جاندیاں جاندیاں پہنچ گئے اٹک تے جاں — اس خادم نوں آپ نے کیتا اسی فرمان
اُتے اس براق دے مینوں ترت سوار — اندر اس دریا دے گھوڑے نوں توں تار

حضرت اگے عرض سی کیتی اُس جوان
یا حضرت ایہہ بحر ہے وانگ سمندر جان

لبالب ایہہ دریا ہے سارا پانی نال
اندر اس دریا دے ترنا بہت محال

مینوں اوہ قبول ہے جو کرو فرمان
امر موافق آپ دے جان کراں قربان

گھوڑے اُتوں لہہ پیا سید عالی ذات
اُتے گھوڑے اوسنوں چاہڑن نیک صفات

منع تمامی کر رہے لوک جو آہے پاس
گھوڑا وچ دریا دے واڑیا نال قیاس

لوک تماشا ویکھدے کھلے کنارے پار
سنے گھوڑے دے ڈبیا جاں پہنچے وچکار

گھوڑے اتے سوار دا کوئی نشان نہ ڈھول
لوک تمامی آکھدے غرق ہویا ہر سول

حضرت خواجہ پیر جی ہوئے سی غمناک
کرن دعا زبان تھیں آخر سید پاک

قدر اندازے پہر دا رہیا سی غرقاب
ہوئی دعا قبول سی آخر وچ جناب

حضرت صاحب چھڈیا دست مبارک جان
باہر کنڈھے اوسنوں سنے براق پچھان

خلقت ساری ویکھ کے کیتا شور فغان
قدماں تے سر رکھ کے جان کیتی قربان

سنے براق سوار نوں وتا پار پُچا
کوئی تکلیف نہ اُنہاں تنوں ہوئی یک ذرا

مرشد ایہہ نہ پکڑیا حضرت صاحب جان
ایہہ کرامت ظاہر ہوئی وچ جہان

گذر گئے دو سال جاں اِس کرامت بار
مرشد وچ سیال دے پکڑن بزرگوار

## مضمون دیگر

## بیان کرامات جہان پناہ حضرت خواجہ سید مہر علی شاہ صاحب سلمہم اللہ

کرامت حضرت پیر صاحب دی جو ہوئی ظہار
باجھ خدا دے کوئی نہ جانے ہرگز اوہ شمار

سب مریداں تائیں دسن اوّل راہ وچھیا
فیر وظیفے کل پڑھاون اُنہاں تائیں چار

جو وظیفہ پیر صاحب تھیں ہووے کسے عنایت
ہر کوئی نال خوشی دے پڑھدا اُسنوں نال ہدایت

جہڑا اوس وظیفے تائیں ہرگز پڑھسی ناہیں
مقصد دو جہانے اُسنوں حاصل ہوسن ناہیں

جیکر خدمت پیر صاحب دی وچ چھیواڑی جاوے
ایہہ کرامت پیر صاحب دی تاں فر ظاہر آوے

زبان مبارک دُر فشانوں اُس تائیں فرماون
ایہہ وظیفہ کیوں نہ پڑھیا سارا حال سناون

ایس وظیفے والی تیرے مُنہ خوشبو آوے
ایہہ کرامت پیر صاحب دی بہت عجائب آئی
اول جیکوئی خدمت اندر طالب صدق وِچ جاوے
ہر نمازوں پِچھے حضرت آپ اُسنوں فرماون
ایہہ وظیفہ دَسّن اُوسنوں حضرت نال ہدایت
پنج تسبیاں فر کلمہ دَسّن دیگر اندر بھائی
مغرب پِچھے اٹھ رکعتاں اُسنوں نفل سناون
اوابین چھ رکعتاں اُنہاں ایہہ قرأت
سَت سَت واری قل شریف انہاں اندر آئی
انہاں اندر کامل ہوکر دو جیواری جاون
دَس تسبیاں فر نفی اثباتوں دسن وقت عشا
تحیۃ وضو وِیاں دو رکعتاں وقت سحر فرماندے
تہجد باراں انہاں اندر ایہہ قرأت آئی
یا پہلی باراں دوجی باراں اوتے ہک تمام
یا حیّ یا قیوم اُسنوں پِچھے پڑھنا ہک ہزار
چار تسبی فر خاص اثباتوں ہوندا ہے فرمان
ہک ہزار درود شریف ہوندا حکم حضور
بعد نماز فجر دے بارو ہور وظیفہ آیا
سُبحان اللہ تینتری واری بعد نمازوں آیا
اللہ اکبر چونتری واری اُنہیں پِچھے پڑھ توں
سورۃ فاتحہ اکوی واری بعد فجر دے آیا
ترووی واری ہور پِچھے ہووے حکم حضور
دس واری فر ختماں پِچھے اُسنے تائیں ہووے رب

جاں فر حال سناوی سارا شرم کولوں مرجاوے
مجلس اندر بیٹھیاں حضرت بہتیاں نوں فرمائی
حضرت خواجہ پیر صاحب نوں ہتھ اپنا پکڑاوو
تسبیاں وی درود شریفوں اُس تائیں تبلاون
واہ دا فضل کمندا وا تاہر دی کرے شفاعت
ایہہ عنایت پیر صاحب تُہیں ہوندیاں صفائی
ترے ترے واری ہر ہک اندر قل شریف پڑھاون
حفظ الایماں دو رکعتاں انہاں پڑھ عنایت
قل اعوذ برب الفلق پہلی اندر الناس دوجی آئی
خواجہ صاحب ایہہ وظیفہ اُنہاں نوں فرماون
ترے ہزار تے باراں واری اسم دیون فرما
ولوا اعجبکم پہلی اندر وَمَن یَّعمل دوجی لاندے
پہلی ہک تے دوجی دو باراں ختم کرائی
یا ہر ہک اندر ترے ترے واری قل پڑھ وا عام
دو تسبی فر نفی اثبات کولوں ہے اظہار
چھ تسبی پڑھ اللہ سُن توں میری جان
حضر خواجہ پیر صاحب تُہیں چہار دش نوں رب
حضرت خواجہ پیر صاحب جی ہر ہک نوں فرمایا
والحمد للہ تینتری واری حضرت نے فرمایا
ہر ہک بعد نمازوں پِچھے ایہہ وظیفہ کر توں
باتی واری ہیشیوں پِچھے حضرت نے فرمایا
چودھوں واری وقت نماشاں ہو سے فضل غفور
حضرت خواجہ پیر صاحب تُہیں ایہہ وظیفے پڑھو توں

مسبعات عشر اسما الحسنیٰ ہو مجروے آیا
درود مستغاث تے شجرہ یار استھیں پچھے پڑھنا
استھیں بعد اشراقاں اندر ایہہ قرأت آئی
اللّٰہ نور السمٰوٰت دوجی اندر حضرت دا فرمان
قل اعوذ برب الفلق وچ پہلی رکعت آیا
استخارہ دو رکعتاں اسدی ایہہ قرأت
استجاب فرد و رکعتاں ایہہ قرأت آئی
سورۃ قدر نوں دوجی اندر پنج مراتب پڑھنا
ہولک اندر پنج پنج نمازاں پڑھ سورۃ اخلاص
آیۃ کرسی پہلی اندر اخلاص پڑھو ترتیوار
نماز اشراق استعاذہ اندر ہو استخارہ جان
وکھو وکھے دعا انہاں دی ہر یک پچھے آئی
ہر ہر رقعے وچ وظیفہ پیر صاحب فرماون
درود کبریت احمر والی دین اجازت بھائی
دیگر پچھے ختم ہمیشہ خواجہ پیر پڑھاون
اندر دم کشی دے بھائی ایہہ وظیفہ آوے
تکھی طرفوں لا الٰہ اللہ جاں دم باہر آونے
یا فرد اللہ ہمیشہ جاں دم اندر جاوے
رات تمامی جاگے کوئی اس تے فضل الٰہی
درود اکسیر الاعظم یارو روز جمعہ فرماون
ست ست وار درود شریف اول آخر آیا
ہو ہزار کلاں والی دین اجازت بھائی
اعظم اسم کچھیا تو اسنوں جو حضرت فرمایا

دعا اکسیر فوا ستھیں پچھے حضرت ایہہ فرمایا
سبوع شریف توحید شریف اسدی منزل کرنا
فاتحہ پچھے آیۃ کرسی آمن الرسول پہلی رکھ پائی
استعاذہ فرد و رکعتاں کر دے آپ بیان
دوجی اندر قل اعوذ برب الناس حضرت نے فرمایا
قل یایہا الکافرون پہلی اندر دوم اخلاص ہدایت
سبح اسم ربک پہلی اندر حضرت نے فرمائی
شکر النہار دو رکعتاں اسدی نیت کرنا
حقوق الوالدین دو رکعتاں نال سید لباس
آمن الرسول دوجی اندر ترتیبے اخلاص شمار
استجاب شکر النہار حقوق والدین پچھان
حضرت خواجہ پیر صاحب جی وچہ ایہہ فرمائی
چھوڑے خاص پیر ساتھے غافل ہو نہ جاں
دلائل خیرات قرآن شریفوں منزل پڑھنی آئی
بعد نمازاں دم کشی وچ کھڑیاں خاص وساون
تجی طرفوں لا الٰہ جاں دم اندر جاوے
ایہہ وظیفہ پیر صاحب تنہیں دل وچ محکم جانے
ہو اٹھائے مغز کدوں جاں دم باہر جاوے
نال عنایت پیر صاحب دے دور ہووے گمراہی
ہور منزل فجری وچلے ہکا ختم کراون
مغرب پچھے ختم قرآنی حضرت نے فرمایا
خاطر خواجہ پیر صاحب دی یار سبے وصفائی
اوہ اکسیر الاعظم یارو نال ولیدے لایا

خاطر ہور رسول اللہ دی بخشو کل خطائی
لائق صفت تیری دے سایاں جیڑا نال صفائی
مجمع الکرامت حضرت ایہہ کتاب بنائی
لکھ ہزاراں صفتاں وچوں ذرا اک ثنائی
طاقت شعر الولی حضرت ہیں وچ ہرگز نائیں
توہیں فضل کنندہ دا تا میرے عیب چھپائیں
شوق خدا رسول اللہ دا دل میرے وچ لائیں
وسواس شیطانی کولوں حضرت میری جان بچائیں

لا الٰہ الا اللہ محمد رسول اللہ دل میرے وچ پائیں
صلوٰۃ سلام رسول اللہ دا ورد ہمیش کرائیں

## مضمون دیگر

بسم اللہ الرحمن الرحیم

آکھاں حمد خدا نوں جو ہے آپ ستار
بندہ کرے گناہ جے بے اوہ بخشنہار
حضرت آدم خاک تھیں رب بنایا چار
آپ ہوا تے اگ نوں اندر وتا پار
چارے دشمن یک جا جیچ کیتے رحمان
روح مقدس وچ پایا ہے سبحان
گوہر چارے ہور نے آدم اندر جان
عقل علم حیا ہے نالے نور ایمان
چارے دشمن انہاں دے وچ کتاب بیان
غصہ دشمن عقل دا علموں جہل سیان
نال سوال حیا نہ رہندا وچ جہان
کردا جیکو شرک ہے رہندا نہیں ایمان
باجھوں شرک گناہ نوں بخشنہار خدا
اُتے کلمے پاک دے رکھ ایمان صفا
جد درود رسول نوں جس دا عالیشان
رب کہیا لولاک ہے جس دے اندر شان
خاطر پاک رسول دی سارا ایہہ جہان
خاطر پاک رسول دی لوح قلم آسمان
خاطر اسدی آکھیا ایہہ فرمان کتاب
اندر اسدے علم ہے جس دا نہیں حساب
چارے یار رسول دے چارے عالیشان
جنہاں نوں صفتا یا اللہ وچ قرآن
ابابکر صدیقؓ ہے نالے عمر خطابؓ
تیجا ذی النورینؓ ہے شاہ علی اصحاب
ہور پیارے نبی دے دوویں حسنؓ حسینؓ
وچ بہشتاں جائکے عیشاں کردے ہین
وچ شہیداں بادشاہ ہوئے عالیشان
اُتے انہاں دوہاں دے جان کرن قربان

ہووے آل اصحاب تے لکھ درود سلام
اس عاجز دی طرف تحسین کرن قبول تمام

بعد درود رسول دے آیا وچ بیان
کرامت خواجہ پیر دی رہندی کراں بیان

دیہہ کرامت ظاہر ہوئی وچ جہان
تھوڑی مدت اُسدے اندر گذری ہیکل جا

## بیان احوال مرزا

گردے وچ گورداسپور دے چھوٹا اک مکان
قادیاں اُسدا نام ہے کردے لوک بیان

اُس جاگہ وچ رہندا سی عالم ہک جوان
مرزا صاحب آکھدا اُسنوں سب جہان

عالی عجب مکان نے کیتے اُس بنا
تاں لنگر دیوندے جاوے خلق خدا

وڈے وڈے لوک بھی طالع اُسدے آ
چھاپ خانے کوئی آپ نے کیتے اُس بنا

کجھ کتاباں اُس نے کیتیاں نے تحریر
کجھ کجھ انہاں وچ ہے لکھیا حال ظہیر

مولوی نوردین بھی ہک عالم دا نام
رہندا اندر خدمتے بہرہ جس سقام

مرزے والا قول بھی کیتا اونہاں پسند
آتے اُستے قول دے رہندے سی خورسند

مرزا صاحب ضرب ہے لائی سوتے دار
کجھ تراماں اُسدے رلیا اندر وار

جدوں حرفاں اوسنوں ڈٹھا نال پیار
تراماں اندر اوسدے ظاہر ہویا یار

عالم سارے اوسنوں ویکھ ہوئے پشیمان
لائق کرن برابری ناسی کوئی انسان

ڈردا اُسدے قول نوں رد نہ کردا کو
پچھے غیبت آکھدے ظاہر نہ بد خو

آخر حضرت پیر دی مجلس اندر آ
بہتے عالم آنکے دیون حال سنا

حضرت خواجہ پیر نے کیتا نہ خیال
دو دو جیواری آنکے کیتا فیر سوال

کیتی نامنظور سی ایہہ گل خواجہ پیر
تیجی واری خلق نے بہت کیتے دلگیر

ورد وظائف کرن تھیں فرصت نہ سی مول
مرزے دی تصنیف نوں منگیا اُسدے کول

اُستے ساعت خلق نے حاضر کیتی آن
بعد نماز دے عصر دے حضرت روز پڑھان

آخر حال پچھان کے آیا وچ خیال
جو کوئی زاہد قول سی وتے سب نکال

آیت اتے حدیث تھیں کیتا کل بیان
مرزا صاحب لکھیا ہوندا ہے الہام
امام مہدی جو آکھدے ہینوں کرو شمار
مہدی عیسےٰ اساندا جو یا لقب ضرور
زندہ موں نہ گیا ہے عیسےٰ وچ اسمان
بہتے عالم آسدی خدمت اندر یار
خواجہ حضرت پیر نے کیتا تو بیان
عالم سارے اُس تھیں ہو گئے بہت دلیر
حضرت خواجہ پیر دی جاں ڈٹھی تحریر
مرزا صاحب غضب وچ دیندا حال سنا
غصہ نال زبان تھیں کیتی ایہہ گفتار

شمس ہدایہ رکھیا اُس کتابا نام
عیسےٰ ہینوں آکھدا ہیگا رب علام
ایہہ فرشتے غیب تھیں کیتا ہے اظہار
ایہہ دو میرے واسطے ہوئے نام ظہور
عیسےٰ میں ہاں جیہا دو جیو رسیان
قبول کرن دل جان تھیں مرزے دی گفتار
شمس ہدایہ رکھدے اُسدے اگے جان
اُسدے نال برابری کرن لگے ہو شیر
غصہ دل وچ آگیا ہویا بہت ظہیر
کہندا کیوں برابری میری کرسی آء
اینویں اُسے وقت بھی چھاپیاں اشتہار

## فرستادن اشتہار مرزا صاحب بخدمت جہان پناہ حضرت خواجہ پیر مہر علی شاہ صاحب

## در فتن حضرت پیر صاحب لاہور

آء وچ لاہور دے کریئے بحث شروع
بحث تحریری ہوسی تریٹے گفتگو وچ جان
بابان جاکتاب وچ رکھے سے اعتراض
حضرت خواجہ پیر دی خدمت اندر جان
پڑھ کے حضرت پیر نے جواب کیتے تحریر
ہک ہک نال سوال دے ڈوڈو دیو جواب
پچیہہ ماہ اپریل دی سن انی سو جان ۱۹۰۰ء
آیا جا اشتہار سی ایہہ چھپ کرے ننگا ہ

عالم فاضل متقی سخن کلام جمع
لکھے جو ویہہ ورق ہیں عربی وچ زبان
مولوی نورالدین دے نام اوتے ممتاز
کیتا اوہ اشتہار سی جلدی نال روان
مرزا صاحب ویکھ کے ہو گئے دلگیر
کیتی نہ تحریر ہیں ہوئی تمام کتاب
چھپی مئی سن اونی سوسی آیا وچہ مکان
جیہڑا اوہ جواب ہی دیکھے خواہ مخواہ

مرزے والا حال میں دساں گا ہُن یار
کٹ گیا دل اہناں دا ویکھن نال جواب
اوہ سمندر فیض دا علموں ہے دریا
اگوں خواجہ پیر نے دتا سی اشتہار
جو کجھ لکھیا آپ نے میں ہر کراں قبول
پندرہویں ماہ جون دی سن اوتی سو یار
اک گھنٹہ پر کرانگے اول بحث زبان
جیہڑا اندر بحث دے ہو جاوے مغلوب
خواجہ حضرت پیر جی ہو گئے دل شاد
پندرہویں ماہ جون دی سن اونی سو جان
سولویں ماہ جون دی سن اونی سو یار
خلقت شہر لاہور دی کردی آن سلام
غوغا حضرت پیر دا ہو گیا مشہور
حالت خواجہ پیر دی مرزے سنی پچھان
کہندا ایہا کم ہے میرا بہت خوار
ایتھوں جلدی نس کے جاواں کس مکان
چھپیا بار اک بیٹھ دی سن توں میری جان
دلی اتے بیٹھی تھیں عالم آئے جان
صاحب ضلع نے بھیجیا اک سپاہی چا
مولوی نور الدین سی اگے وچ مکان
تینوں ہرگز مول نہ اسدا پتہ نشان
عاجز بہت ضعیف میں لائق بحث نمول
میری طرفوں آکھنا پیر صاحب توں جا

جو نکر اسدا حال بھی ہویا سی اظہار
تاں فریقاں آکھیا مجلس وچ شتاب
کیہڑا ہوندا پیری دے جواب سنا
اندر شہر لاہور دے آواں نال پیار
وچ تحریری بحث دے فرق نہ کرساں مول
اگر وچ لاہور دے کرساں اسیں تار
فیر تحریری بحث وچ فرق نہ کرساں جان
اوہ غالب دے قول نوں کرسی دلوں قبول
اللہ دنیا دین وچ دتی سب مراد
خواجہ حضرت پیر جی گھر تھیں ہوئے روان
اندر شہر لاہور دے اترے بزرگوار
شور پیا وچ خلق دے اندر پیر جہان
مرزا صاحب نس کے جاندے چھپ ضرور
دتی زمیں نہ ڈھل سی دور آہا آسمان
ہووے نہ برابری نال خدا دے یار
حضرت خواجہ پیر دے پیش نہ ہوواں جان
ایہہ گل دلوچ سوچ کے چھڈیا اوس مکان
حضرت خواجہ پیر دے چمن قدم سبحان
مرزا صاحب جس جاندے بہندا سا
کوندا مرزا گیا ہے اس جا گہہ تھیں جان
میں بھی تابعدار ہاں من لیا فرمان
مرزا صاحب نس کے ہویا دلوں ملول
نور الدین بھی کہے سلام دعا

طالع ہاں ہیں امر وے جو حضرت فرمان
ہفتہ یک لاہور وچہ ہوئی سکونت جان
صاحب ضلع نے لکھیا ہرجہ تن ہزار ۳۰۰۰ ر
جے کر میرے حکم نوں نہ کرسی منظور
ہرجہ خواجہ پیر نے کیتا نہ منظور
روپیہ تن سو ۳۰۰ بخشیا صاحب ضلع نے جان
حکم کفر دا اسنوں ملیا جدوں ضرور
مرزا جاں اس بات وچہ ہو گیا دلگیر
آگے خواجہ پیر دے حال کرے تحریر
بھلے تائیں بخشدا آخرکار تو غفار
بھل میری نوں بخشنا حضرت نام خدا
حضرت خواجہ پیر نے دتا بخش ضرور
حضرت خواجہ پیر ہے رحمت دا دریا
ایہہ کرامت ظاہرا ہوئی وچہ جہان
خاطر خواجہ پیر دی فضل کرے رحمان
ڈھوک رعائیت وچہ ہے خاص مجاز مکان
اتے کلمہ پاک دے زندہ رکھ خدا
کرامت خواجہ پیر دی ساری کراں بیان
کیتا خواجہ پیر دا اللہ عالی شان

بندہ تیرے حکم دا میں ہاں وچہ جہان
اسنتیں پچھے آوندے جلدی طرف مکان
دیوے خواجہ پیر نوں عمرہ [illegible]
مکان عجائب اسدے ہوون نیلام ضرور
نام خدا دے اسنوں بخشیا اوہ قصور
حکم کفر دا دے گئے آئے وچہ مکان
دور ہوئے سبب مجلسی چہرے اہل شعور
نور تعجب پکاردا ہویا بہت ظہیر
خطا ہوئی ایہہ بھل کے بخشو نام قدیر
بندہ کرے گناہ جے ہے اوہ بخشنہار
حکم نساڈا منیا دلوں زبانوں چیا
نام خدا دے واسطے جو کجھ ہویا قصور
محمد شفیع یتیم ہے قدماں وچہ پیا
وچہ زمین آسمان دے خیراں ہویاں جان
یارب خاطر چشت دی ثابت رکھ ایمان
آگے خواہش رہندی جتھے قبرستان
نال ایمان سلامتی مر دیوار چلا
ایہہ رسالہ عمر وچہ ہوند نہیں تمام
خاطر خواجہ پیر دی ثابت رکھ ایمان

## دعا دربارگاہ باری تعالےٰ

یارب مینوں بخش توں تے مائیو بھین بھرا
یار آشنا تمام نوں بھھائے گل
پیر استاد تمام نوں کریں نصیب بقا
امت بخشیں رسول دی سبھ کسے ہوئی بھل

پڑھنے سننے والیاں رحمت کریں خدا
خاطر پاک رسول دی جیہڑا اللہ حبیب
کل قبیلہ بخشش کے کریں نصیب لقا
تمام

وچ بہشتاں اہناں نوں کریں نصیب لقا
خاطر خواجہ چشت دی کریں ایمان نصیب
نال ایمان سلامتی آخر وار چلا
شد

## ایہہ دروازہ ہے پُرنور

ایہہ دروازہ نور عدن ہے | ایہہ دروازہ خاص چمن ہے
ایہہ دروازہ پاک پٹن ہے | ایہہ دروازہ ہے پُرنور
کیتا اللہ نے منظور

جے کوئی اس دروازے آیا | اسنوں جب خدا ملایا
مطلب دو ہیں جہانیں پایا | ایہہ دروازہ ہے معمور
کیتا اللہ نے منظور

ایہہ در بیت الہی آیا | اسے نے کوہ طور سدایا
درجہ بیت مقدس پایا | ایہہ دروازہ ہے مغفور
کیتا اللہ نے منظور

جے کو نال گناہاں جاوے | پاک گناہوں ہو کر آوے
درجہ وچ بہشتاں پاوے | ایہہ دروازہ ہے مشہور
کیتا اللہ نے منظور

کتاب ملنے [illegible]
[illegible]
۱- قاضی نور عالم صاحب [illegible]
[illegible] ضلع راولپنڈی
۲- [illegible]
۳- منشی عبد الجبار صاحب [illegible]
[illegible] ضلع راولپنڈی

## بحضور حضرت غوث پاک ثانی سیدنا پیر مہر علیشاہ صاحب قبلہ عالم گولڑہ شریف

(از حاجی محمد خدا بخش صاحب ٹوانہ سب انسپکٹر پولیس راولپنڈی)

یا شہِ مہرِ علی قبلۂ ایماں مددے ۔۔۔ تاجِ جیلاں مددے فخرِ سلیماں مددے

دستِ امداد بدہ کشتیٔ ایمانِ مرا ۔۔۔ نوحِ طوفاں مددے موسیٔ عمراں مددے

مے شود کشتِ دل از سیلِ حوادث برباد ۔۔۔ غوثِ فریادرس آہِ غریباں مددے

داغِ ناکامیٔ دل سوخت متاعِ دلِ من ۔۔۔ اے شہِ دلِ من سوختہ ساماں مددے

مددے مہر علی مہرِ نبی ۔ مہرِ خدا ۔۔۔ بمن خستہ و در ماندہ و حیراں مددے

بدہ تعلیم اگر اے محرمِ اسرارِ قضا ۔۔۔ تیرِ تقدیر ز راہ باز بگرداں مددے

کرم اے مظہرِ اکرامِ خداوندِ کریم ۔۔۔ رحم اے رحمتِ حق شافعِ عصیاں مددے

مصحفِ چہرۂ خوبت مشعلِ راہِ خدا است ۔۔۔ راہ گم کردہ ام اے مہرِ درخشاں مددے

روئے زیبائے تو آئینۂ انوارِ خدا است

نورِ چشمانِ خدا بیں بہ تو قرباں مددے

# ضروری التماس

جملہ پیر بھائیوں کی خدمت میں التماس ہے۔ کہ کتاب ہذا جناب قاضی محمد شفیع صاحب مرحوم ساکن ڈھوک معاریت داخلی لکا شیخاں تحصیل و ضلع راولپنڈی جو خاکسار کے ماموں اور حضور قبلہ عالم کے خاص غلاموں میں سے تھے ۱۳۳۲ھ میں تصنیف فرمائی۔ اور حضور قبلہ عالم کی خدمت میں حاضر ہو کر مسودہ پیش کیا۔ اور طبع کیلئے اجازت چاہی۔ حضور قبلہ عالم نے دو تین دن مسودہ کو اپنے پاس رکھا۔ ملاحظہ کے بعد قاضی صاحب کو فرمایا کہ بیشک چھپواؤ۔ مگر قاضی صاحب جب دربار عالیہ سے واپس آئے تو ہی کچھ دنوں کے بعد بیمار ہو گئے۔ اور اسی بیماری کی حالت میں داعی اجل کو لبیک کہا اور یہ حسرت اپنے دل میں لے گئے۔ سچ ہے۔

تدبیر کنندہ بندہ ✤ تقدیر کنندہ خندہ

اب آپکے خلف قاضی نظام الدین صاحب نے اس کتاب کی کا کام اس حسرت کو مٹانے کیلئے جو قاضی صاحب اپنے دل میں لے گئے خاکسار کے سپرد کیا ہے۔ کتاب اللہ تعالیٰ کے فضل و کرم سے چھپ گئی ہے۔

گر قبول افتد زہے عز و شرف

نوٹ۔ یہ چند ایک مضامین قلت وقت کی وجہ سے چھپ نہ سکے۔ انشاء اللہ تعالیٰ آئندہ سال ہدیہ ناظرین کئے جاویں گے۔

خاکسار

سگ در بارگولڑہ شریف۔ قاضی نور عالم کاتب ساگری ضلع راولپنڈی